

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

magyar

مجري

بُذَّةٌ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أُصُولِ الْإِيمَانِ)

Rövid, áttekintő ismertetés az Iszlám Hitvallásról

Írta: a tisztelt és kiemelkedő tudós Sejk (shaykh)
(Muḥammad bin Šālih al-‘Uthaymīn)
Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a muszlimoknak!

نُبْدَةُ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أَصُولِ الْإِيمَانِ)

Rövid, áttekintő ismertetés az Iszlám Hitvallásról

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينَ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Írta: a tisztelt és kiemelkedő tudós Sejk
(shaykh)
(Muḥammad bin Ṣāliḥ al-^cUthaymīn)
Allah bocsásson meg neki, a szüleinek és a
muszlimoknak!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rövid, áttekintő ismertetés az Iszlám Hitvallásról

A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

Bevezetés

A teljes hála, köszönet és dicsőítés csak Allahot illeti, Neki adunk hálát, Tőle kérünk segítséget, Tőle kérjük a bűnök bocsánatát, és Hozzá fordulunk bűnbánattal. És Allah menedékét keressük lelkünk (saját magunk) rosszja elől és a rossz és bűnös cselekedeteinket illetően. Akit Allah vezérel az Igaz Útra az nem tévelyedhet el; akit pedig Ő tévelygésbe visz, annak nincs vezetője. És tanúságot teszek arról, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, Ő az egyedüli, Akinek nincs társa. És tanúságot teszek arról, hogy Muhammad az Ő szolgája és Küldötte, Allah áldja meg őt, a családját, a Társait, és mindazokat, akik őket kiválósággal követik, és adjon neki bőséges békét.

Ami azután következik: A tawhíd (egyistenhit; Allah egyedüli isten volta) tudománya a tudományok legnemesebbike, a legmagasztosabb rangú, és a leginkább kötelezően elsajátítandó; hiszen ez a Tudás a Magasztos Allah-ról, az Ő Neveiről, Tulajdonságairól és az Ő jogairól a

szolgáival szemben, és mert ez a Magasztos Allah-hoz vezető Út kulcsa, és az Ő vallási törvénykezésének, törvényi előírásainak alapja.

És ezért minden Küldött egyetértett a Hozzá való felszólításban. Allah a Magasságos azt mondja:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: "Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Én! Engem szolgáljatok és imádjatok hát!")

[A Próféták:25; Q 21:25].

És a Magasságos tanúságot tett Önmagáról az Egyedülvalóságról, és tanúságot tettek erről az Ő angyalai és a tudás birtokosai is; Allah, a Magasságos azt mondja:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

{Allah tanúsítja, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Ő - (Aki) az igazságot (mindig) betartja - és az Angyalok, és a (kinyilatkoztatott) tudás birtokosai is (tanúsítják ezt). Nincs más isten csak Ő, a Legyőzhetetlen, a Bölcs!}18 [Imrán Nemzetsége: 18; Q 3:18].

Mivel pedig ez a tawhíd rangja és fontossága, minden muszlim számára kötelező érvényű, hogy gondot fordítson rá: tanulja, tanítsa, elmélyülten

szemlélje és hittételként vallja; azért, hogy a Vallását szilárd alapokra, bizonyosságra és [Istennek való] teljes megadásra építse, és hogy boldogságra leljen annak gyümölcseiben és eredményeiben.

Bizony, Allah a Tőle származó segítő támogatás és irányítás Ura.

A Szerző

Az Iszlám Vallása

Az Iszlám Vallás az a Vallás, amellyel Allah elküldte és megbízta Muhammadot - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget -, és amellyel lezárta a vallások sorát. Allah teljessé tette ezt az Ő szolgálai számára; beteljesítette általa rajtuk a kegyelmét, és megelégedéssel fogadta el számukra vallásként, ezért nem fogad el senkitől más vallást ezen kívül. A Magasztos Allah azt mondja:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾﴾

(Muhammad egyetlen férfinak sem apja közületek; ellenben - Allah Küldötte, a Próféták Pecsétje (a Próféták sorát lezáró Pecsét, aki után nem jön több próféta). Allah bizony minden dolognak a Tudója.) [A Pártok: 40; Q 33:40].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

﴿دِينًا...﴾

(...A mai napon teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteljesítettem rátok az Én kegyelmemet. És az Iszlámot rendeltem el nektek vallásul...) [Az Asztal: 3; Q 5:3].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

(Bizony a vallás Allah-nál az Iszlám! ...) [Imrán Nemzetsége: 19; Q 3:19].

És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾﴾

(Aki az Iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a Túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.) [Imrán Nemzetsége: 85; Q 3:85].

És a Magasztos Allah kötelezővé tette és előírta az egész emberiség számára, hogy ezzel a Vallással engedelmeskedjenek Neki, és így szólt az Ő Küldöttéhez (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget):

﴿قُلْ يَتَايَأُهَا النَّاسُ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

(Mond: Ó emberek! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindenkihez közületek, Allahé,

Akié az Egek és a föld birodalma. Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Ő! Ő kelt életre és Ő küld a halálba. Így hát higgyetek Allahban és a Küldöttében, az írástudatlan Prófétában - aki hisz Allahban és az Ő szavaiban - és kövessétek Őt! Talán, így az Igaz Útra vezéreltettek).

[A Magaslatok: 158; Q 7:158].

És Muszlim (imám) Szahíh-jában olvasható, Abú Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ فِي أَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

"Arra esküszöm, Akinek a Kezében, Muhammad lelke van; ha valaki is hallott rólam ebben a Közösségben, legyen az zsidó vagy keresztény, majd meghal és nem hitt bennem és abban, amivel én küldettem el, az bizony a Tűz Néphez fog tartozni."¹.

A Hit benne: annak igaznak tartása, amit elhozott, elfogadással és engedelmességgel együtt; nem csupán a pusztá igaznak tartás. Ezért nem volt Abú Tálíb hívó Allah Küldöttében (Allah áldja meg

¹ Muszlim közölte, a Hit Könyve című fejezetben, A hit kötelező volta a mi Prófétánk, Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) Küldetésében az egész emberiség felé, és a vallások eltörlése az ő vallása által című alfejezetben, (153) szám alatt.

és adjon neki örök üdvösséget), annak ellenére, hogy igaznak tartotta azt, amivel eljött, és tanúsította, hogy az a legjobb Vallás.

Az Iszlám Vallás magában foglalja mindazt a jót, amelyet a korábbi vallások is magukban foglaltak, és azzal tűnik ki közülük, hogy minden kor, minden hely és minden nemzet és közösség számára érvényes. A Magasztos Allah azt mondta, megszólítva az Ő Küldöttét:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...﴾

{És Mi lebecsátottuk neked a Könyvet az igazsággal, megerősítve azt, ami előtte volt az Írásból és felügyelőként felette...} [Az asztal: 48; Q 5:48].

Annak a jelentése, hogy az érvényes minden időben, helyen és minden népnek az, hogy a hozzá való ragaszkodás nem ellentétes a nép érdekeivel egyetlen időben vagy helyen sem; sőt, az annak a jólétét szolgálja. Ez azonban nem azt jelenti, hogy az alá lenne vetve minden időnek, helynek és népnek, ahogyan azt egyes emberek akarják.

Az Iszlám Vallás: az Igaz Vallás, amelyről Allah biztosította azt, aki hithűen ragaszkodik hozzá, hogy győzelemre segíti, és mindenki mással szemben győzedelmessé teszi. A Magasztos azt mondta:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (٩)

(Ő az, Aki elküldte az Ő Küldöttét (Muhammad - Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) az igaz Vezetéssel és az Igaz Vallással, hogy azt minden más vallással szemben győztessé tegye. Még ha ez nem is tetszik a társítóknak 9) [A Sor: 9; Q 61:9]

És a Magasztos azt is mondja:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (١٠)

(Megígérte Allah azoknak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, hogy utódokká teszi őket a földön. Ahogyan utódokká tette azokat, akik előttük éltek. És (azt is megígérte), hogy szilárdná teszi nekik vallásukat, amelyet (az Iszlámot) Neki tetszően rendelt a számukra. (Megígérte azt is,) hogy őket a félelem után a biztonság állapotába helyezi át. Engem szolgálnak és imádnak és nem társítanak Mellém semmit és senkit. Ám azok, akik ezután is hitetlenek, ők a bűnösök). [A Világosság (vagy: A Fény):55; Q 24:55].

Az Iszlám Vallása: Hitvallás és Törvény;
tökéletes a Hitvallásában és a törvényi

előírásaiban:

1- Megparancsolja a Magasztos Allah egyedüli szolgálatát és imádatát és megtiltja a társítás minden formáját.

2 - Az igazmondást parancsol, és a hazugságtól eltilt.

3 - Megparancsolja az igazságosságot és megtiltja az igazságtalanságot. Az igazságosság azt jelenti: egyenlőség az azonosak között és a különbségtétel a különbözőek között. Az igazságosság nem azonos az abszolút egyenlőséggel, ahogyan azt némelyek állítják, amikor általánosítva azt mondják: „az Iszlám vallása az egyenlőség vallása megkötés nélkül”. Ugyanis az egyenlőség a különbözőek között olyan igazságtalanság, amelyet az Iszlám elutasít, és az elkövetője nem dicsérhető.

4 - Megparancsolja a megbízhatóságot és megtiltja az árulást.

5 - A hűségre hív, az (adott) szó, ígéret teljesítésére szólít fel, és az árulástól int.

6 - megparancsolja a szülők iránti kegyes bánásmódot és megtiltja a velük szembeni engedetlenséget.

7 - Megparancsolja a rokoni szálak ápolását, és megtiltja azok megszakítását.

8 - A szomszédokkal való jó bánásmódot parancsolja, és a velük való rossz bánásmódot tiltja.

Általános szabályként elmondható, hogy az Iszlám megparancsol minden erényes erkölcsöt, és eltilt minden alantas erkölctől. Megparancsol minden jó cselekedetet, és eltilt minden rossz cselekedettől.

A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾﴾

{Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést, és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. És eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól és a zsarnokságtól. Int benneteket, talán okultok}. [A Méhek: 90; Q 16:90].

Az Iszlám Pillérei

Az Iszlám Pillérei: azok az alapok, amelyekre épül, és számuk öt: Említésre kerül abban, amit Ibn Umar (Allah legyen elégedett kettejükkel) hagyományozott a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miszerint azt mondta:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ: عَلَى أَنْ يُوحَدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ»

«Az Iszlám öt dologra épül: Allah egyedülvalóságának elismerésére - egy másik hagyomány szerint öt dologra -: tanúságtétel arról,

hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Allah, és hogy Muhammad az Ő szolgálja és Küldötte; az ima elvégzése, a zakát teljesítése, a Ramadán havi böjt, és a Zarándoklat.» Egy férfi azt kérdezte: A Zarándoklat, és a Ramadan havi böjt? Azt válaszolta:

«لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحُجُّ».

Nem, a Ramadan havi böjt és a Zarándoklat Így hallottam Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget)¹.

1 - Ami pedig a tanúságtételt illeti arról, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten Allahon kívül, és hogy Muhammad az Ő szolgálja és Küldötte, az a szilárd meggyőződés, amelyet a nyelvvel fejeznek ki ezen Tanúságtétel által, mintha az ember ezen bizonyosságával látná is azt. Ezt a Tanúságtételt egyetlen alappillérnek tekintik, annak ellenére, hogy a tanúságtétel tárgya több részből áll:

Azért, mert a Küldött (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) a Magasztos Allah üzenetét adja tovább, így a tanúságtétel arról, hogy Ő Allah szolgálja és Küldötte, a „nincs más jogosan szolgálható és imádni való isten kivéve Allah” - a

¹ Al-Bukhári közölte: a Hit Könyve című fejezetben, (8) szám alatt; és Muszlim: a Hit Könyve című fejezetben, A Próféta (Allah dicsérje és üdvöztse) mondása: Az Iszlám öt dologra épült című alfejezetben, (16) szám alatt.

tanúságtétel teljességéhez tartozik.

Vagy azért, mert e két Tanúságtétel a cselekedetek érvényességének és elfogadásának az alapja; hiszen egyetlen cselekedet sem érvényes, sem elfogadott, csakis a Magasztos Allah-nak szánt őszinte szándékkal, és Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) követésével.

Az Allah iránti őszinte odaadással teljesül a tanúságtétel, hogy: Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten, csak Allah, és Allah Küldöttének követésével teljesül a tanúságtétel, hogy: Muhammad az Ő szolgálja és Küldötte.

E hatalmas Tanúságtétel gyümölcsei közül való: a szív és a lélek felszabadítása a teremtményeknek való szolgaság, és a Küldötteken kívül mások követése alól.

2 - Ami az ima elvégzését illeti: az a Magasztos Allah-nak való istenszolgálat, annak helyes és tökéletes végrehajtása által, a meghatározott idejében és formájában.

Gyümölcsei közül valók: a szív megnyugvása, a szem gyönyörűsége, és a fertelmes és elvetendő dolgoktól való eltiltás.

3 - A Zakát teljesítése: az a Magasztos Allahnak való istenszolgálat, a zakát-köteles vagyonokból járó kötelező rész felajánlása által.

És gyümölcsei közül valók: a lélek megtisztítása az aljas, alantas jellemtől (a fukarság), és az Iszlám

és a muszlimok szükségleteinek kielégítése.

4 - A Ramadán havi böjt: a Magasztos Allah imádata a böjtöt megtörő dolgoktól való tartózkodással, Ramadán hónap nappalai során.

És a gyümölcssei közül való: a lélek fegyelmezése a szeretett dolgok elhagyására; a Hatalmas és Fenséges Allah tetszésének elnyerése érdekében.

5 - A Házhoz történő Zarándoklat: a Magasztos Allah szolgálata, azzal a céllal, hogy a hívő elmegy az Ő Megszentelt Házához (al-Baytu-l-Ḥarām), a Zarándoklat szertartásainak elvégzése végett.

És gyümölcssei közül való: a lélek nevelése az anyagi és testi erőfeszítésre a Magasztos Allahnak való engedelmességben; és ezért a Zarándoklat a Magasztos Allah Útján történő erőfeszítésnek (dzsihád) egy formájának számít.

Mindezek a gyümölcsök, amelyeket ezen alapok kapcsán említettünk, és azok is, amelyeket nem, a Közösséget egy tiszta és szeplőtlen iszlám közösséggé teszik, amely Allahnak az Igazság Vallásával hódol, és a teremtményekkel igazságossággal és igazmondással bánik; mert az Iszlám többi törvénye is ezen alapok helyessége által válik helyessé, és a közösség helyzete is vallása ügyeinek helyessége által javul meg, és helyzetének javulásából annyit veszít, amennyit vallása ügyeinek helyességéből elveszített.

Aki pedig e dolog megvilágítását óhajtja, az

olvassa a Magasztos Szavát:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
بَيْتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾
أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾﴾

{És ha a városok népe hitt volna és istenfélők lettek volna, Mi megnyitottuk volna előttük az áldásokat az égből és a földből. Inkább meghazudtoltak, ezért megragadtuk őket azért, amit kiérdemeltek 96

Biztonságban érzik-e magukat a városok lakói attól, hogy éjjel, álmukban éri el őket a Mi büntetésünk 97

Vagy a városok lakói biztonságban érzik magukat attól, hogy délelőtt, miközben játszanak, eléri őket a Mi büntetésünk 98

Vajon biztonságban érzik magukat Allah cselétől? Hiszen Allah cselétől csak a kárvallott nép érzi magát biztonságban 99) [A Magaslatok: 96-99; Q 7:96-99].

Vizsgálja meg az előtte éltek történelmét; hiszen a történelem tanulságul szolgál a józan ész birtokosai számára, és belátást ad annak, akinek a szívét nem takarja el fátyol. És Allah az, Akitől a segítség remélhető.

Az Iszlám hitvallás alapjai

Az Iszlám Vallása: - ahogyan azt korábban már kifejtettük - Hitvallás és Törvény (törvényi rendelkezések és előírások együttese), és már utaltunk Törvényeinek egy részére, és megemlítettük Pilléreit, amelyek Törvényeinek alapját képezik.

Ami az Iszlám Hitvallását illeti, annak alapjai: Hit Allahban, az Angyalaiban, a Könyveiben, a Küldötteiben, az Utolsó Napban, és az Isteni Elrendelésben: annak jó és rossz részeiben.

És ezekre az alapokra mutat Allah Könyve, és Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunná-ja (a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mindennapi

cselekedetei, szavai, beleegyezései, döntései, hagyományai).

A Magasztos Allah, az Ő Könyvében mondja:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

(Nem az a jóság és kegyes viselkedés, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok, hanem, az igaz jóság az ha valaki hisz Allah-ban és az Utolsó Napban, az Angyalokban, a Könyvekben (Írásokban) és a Prófétákban...) [A Tehén:177; Q 2:177]. Továbbá azt mondja az Isteni Elrendelésről:

(إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٦٠﴾)

(Mi bizony mindent megszabott mérték és elrendelés szerint teremtettünk 49

A Mi Parancsunk egyetlen (és már meg is történik) csupán. Annyi, mint a szem egy villanása.50) [A Hold: 49-50; Q 54:49-50].

És Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájában a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szól, Gábrriel angyalnak (béke reá) válaszolva, amikor a Hitről kérdezte:

«الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

"A Hit az, hogy: hiszel Allah-ban, az Ő Angyalaiban, az Ő Könyveiben, az Ő Küldötteiben és az Utolsó Napban, és hiszel az Isteni Elrendelésben, annak jó és rossz oldalaiban."¹.

A Magasztos Allah-ban való Hit

Ami az Allahban való hitet illeti, az négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit a Magasztos Allah létezésében:

A Magasztos létezésére bizonyítékul szolgál: a Fitra (a tiszta, romlatlan vallásosság, a veleszületett ösztön), az értelem, a kinyilatkoztatás és az

¹ Muszlim jegyezte le; a Hit Könyve; (8) szám alatt, és Abú Dawúd: a Szunna Könyve; Alfejezet: a Qadar-ról (az Isteni Elrendelés); (4695) szám alatt.

érzékelés.

Ami a fitra bizonyítékát illeti a Magasztos Létezésére, az az, hogy minden teremtmény a Teremtőjébe vetett hitre teremtetett, mindenféle előzetes gondolkodás vagy tanítás nélkül. És senki nem fordul el ezen fitra szükségszerűségétől, kivéve azt, akinek a szívét olyan hatás éri, ami eltéríti őt attól. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szava alapján:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ».

„Minden egyes újszülött a veleszületett természetességen (al-fitra) születik, de a szülei zsidóvá, keresztyénné vagy tűzimádóvá teszik őt.”¹

2 - Az értelem bizonyítéka a Magasztos Allah létezésére pedig az, hogy ezeknek a teremtményeknek – a korábbiaknak és a későbbieknek egyaránt – szükségszerűen van egy Teremtője, aki létrehozta őket; hiszen nem lehetséges, hogy önmagukat hozzák létre, sem az, hogy véletlenül jöjjenek létre.

Nem lehetséges, hogy önmaga létrehozza önmagát; mivel semmilyen dolog nem teremtheti

¹ Al-Bukhári közölte a Temetések Könyve című fejezetben, a Ha a gyermek felveszi az Iszlámot és meghal, imádkoznak-e érte, és felajánlják-e a gyermeknek az Iszlámot című alfejezetben, (1292) szám alatt. És Muszlim az Eleve Elrendelés Könyve című fejezetben, a Minden újszülött az eredeti teremtesen (fitra) születik jelentése, és a hitetlenek és a muszlimok gyermekeinek halálára vonatkozó ítélet című alfejezetben, (2658) szám alatt.

meg önmagát; mivel a létezése előtt nem létezett, hogyan lehetne hát teremtető?!

És nem létezhet véletlenül; mert minden teremtettnak szükségszerűen van egy létrehozója. És mivel létezése ilyen csodálatos rendszerben, harmonikus összhangban, és az okok és okozataik, valamint a teremtmények egymás közötti szoros és elválaszthatatlan kapcsolatában van, ez teljes mértékben kizárja, hogy létezése a pusztán véletlen műve legyen; hiszen ami véletlenül jön létre, az már a létrejöttékor sem rendelkezik rendszerrel, akkor hogyan is lehetne rendezett fennmaradása és fejlődése során?!

És ha ezek a teremtmények nem létezhetnek önmaguktól, sem véletlenül, abban az esetben szükségszerű, hogy legyen egy Létrehozójuk, és Ő nem más, mint Allah, a világok Ura.

Allah, a Magasságos a Hegy szúrában említést tett erről a racionális bizonyítékról és döntő évről, ahol azt mondja:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾

(Vagy a semmiből teremtettek meg? Vagy ők a teremtetők?) [A hegy: 35; Q 52:35]. Vagyis: nem teremteték őket Teremtő nélkül, és nem is ők teremteték meg saját magukat; így tehát szükségszerű, hogy a Teremtőjük Allah, a Fenséges és Magasztos. Ezért, amikor Dzsubajr ibn Mut^cim

(Allah legyen elégedett vele) hallotta Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint a Hegy című szúrárt recitálta, és elérkezett ezekhez az ájákhhoz:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾﴾

(Vagy a semmiből teremtettek meg? Vagy ők a teremtők? 35

Talán ők teremtették az eget és a földet? Nem! Nincsenek ők meggyőződve. 36

Vagy talán ők birtokolják az Urad kincseit, vagy ők (lennének) mindennek az irányítói? 37) [A hegy: 35-37; Q 52: 35-37].

Dzsubajr, aki akkoriban társító volt, azt mondta: "Majdnem elrepült a szívem, és ekkor telepedett meg először a hit a szívemben."¹

Mutassunk be egy példázatot, amely ezt megvilágítja: ha egy személy egy pompásan megépített palotáról mesélne, amelyet kertek öveznek, és közöttük folyók folynak, amelyet megtöltöttek bútorokkal és fekhelyekkel, és mindenféle, az alapvető és a tökéletességet szolgáló díszítéssel ékesítettek, és ha azt mondaná neked, hogy ez a palota és a benne lévő tökéletesség önmagát hozta létre, vagy a véletlen folytán jött

¹ Al-Bukhári jegyezte le: A Hegy című szúra, (4854) szám alatt.

létre, megalkotó nélkül, akkor te azonnal tagadnád és hazugságnak minősítenéd; a szavait pedig ostoba fecsegésnek tartanád. Elfogadható-e, józan és tiszta értelem alapján, ezek után az a gondolat, hogy ez a hatalmas világegyetem – a földjével, egével, égitesteivel, jelenségeivel, és csodálatos, lenyűgöző rendszerével – saját magát teremtette meg, vagy a véletlen műveként jött létre, létrehozó teremtmő nélkül?!

3 - Ami pedig a Vallás tanúságtételét illeti Allah, a Magasztos létezéséről: az égi Könyvek mindegyike kijelenti azt, és az általa hozott igazságos rendelkezések, amelyek a teremtmények javát szolgálják, bizonyítékok arra, hogy egy Bölcs, Mindent Tudó Úrtól származnak, Aki ismeri teremtményeinek szükségleteit. Mindaz, amivel a létezésre vonatkozó híradásokból előállt, és amelynek igaz voltáról a valóság tanúbizonyságot tett, bizonyíték arra, hogy egy olyan Úrtól származik, Aki képes megteremteni azt, amiről hírt adott.

4 - Allah létezésének fizikai bizonyítékai pedig kétfélék:

Az egyik: hogy halljuk és látjuk a fohászcodók meghallgatását és a szorongatottak megsegítését, ami cáfolhatatlanul bizonyítja a Magasztos létezését. A Magasztos Allah azt mondta:

{وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...}

(És Noé. Hiszen szólítva kiáltott és fohászkodott azelőtt, így Mi meghallgattuk őt (és válaszban részesítettük)...) [A Próféták: 76; Q 21:76] A Magasztos azt is mondja:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ...﴾

(Emlékezz amikor támogatásért fohászkodtatok az Uratokhoz, Ő pedig válaszolt nektek...) [A Zsákmány:9; Q 8:9].

Al-Bukhári Szahíh-jában, Anasz bin Málík-tól (Allah legyen elégedett vele), aki azt mondta:

«إِنَّ أَعْرَابِيًّا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ -وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ- فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ، وَجَاعَ الْعِيَالُ، فَادْعُ اللَّهَ لَنَا؛ فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا، فَتَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْحَبَالِ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَنْ لَحْيَتِهِ».

«Egy beduin férfi belépett egy pénteki napon – miközben a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a szónoklatot tartotta – és így szólt: Ó, Allah Küldötte! Tönkrementek a javak, és a családok éheznek, fohászkodj hát Allahhoz értünk! Erre a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felemelte a kezeit és fohászkodott, majd hegyekhez hasonló felhők gyülekeztek, és még le sem szállt a szószekéről, amikor már láttam, ahogy az eső lecsorog a szakállán»¹.

A következő pénteken pedig felállt az a beduin

¹ Al-Bukhári közölte: a Péntek Könyve című fejezetben; az "Esőkérés a pénteki beszédben" című alfejezetben, (891) szám alatt.

férfi, vagy valaki más, és így szólt: „Ó, Allah Küldötte! Romba dőlt az építmény, és a vagyon víz alá került, fohászkodj hát Allahhoz értünk!” Erre felemelte a kezeit, és Ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) így szólt:

«اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا»

«Ó, Allah, körülöttünk és ne ránk!» És amelyik irányba mutat, az azonnal kitisztul¹.

És a fohászkodók meghallgatása mind a mai napig tanúsított bizonyíték a korábban említettekre, annak számára, aki őszintén fordul a Magasztos Allahhoz, és teljesíti a meghallgatás feltételeit.

A másik: hogy a Próféták Jelei - amelyeket al-mu^cdzsizatnak (utánozhatatlan csodáknak) is neveznek, és amelyeket az emberek látnak vagy amelyekről hallanak - megcáfolhatatlan bizonyítéku szolgálnak Küldőjük, azaz Allah létezésére; mivel ezek az emberi képességeket meghaladó dolgok, amelyeket a Magasztos Allah hajt végre, hogy ezzel is támogassa Küldötteit és győzelemre segítse őket.

Példa erre: Mózes (béke reá) jele, amikor a Magasztos Allah azt parancsolta neki, hogy botjával

¹ Al-Bukhári közölte, a Pénteki ima című fejezetben, az Esőért való fohászkodás a pénteki beszédben című alfejezetben, (891) szám alatt. És Muszlim, az Esőért való fohász imája című fejezetben, a Fohászkodás az esőért való imában című alfejezetben, (897) szám alatt.

sújtson a tengerre, ő pedig rásújtott, mire az tizenkét száraz útra vált szét, a víz pedig közöttük (feltornyosulva) olyan volt, mint a hegyek. A Magasztos Allah mondta:

{فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾}

{És sugalltuk Múszá-nak (Mózesnek): "Üss a botoddal a tengerre!" És az kettéhasadt, és minden egyes része (mindkét oldala) olyan lett, mint egy hatalmas hegy.} [A Költők: 63; Q 26:63].

És egy másik példa: Jézus (béke legyen Vele) csodája, amikor életre keltette a halottakat, és kihozta őket sírjaikból - Allah engedelmével. A Magasztos Allah azt mondta róla:

{...وَإِخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ...}

{...és életre keltem a halottakat Allah engedelmével...} [Imrán Nemzetsége: 49; Q 3:49] És még azt is mondta:

{...وَأُذْخِرُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...}

{...és amikor előhozod a holtakat az Én engedelmemmel...} [Az Asztal:110; Q 5:110]

És egy harmadik példa Mohammadé (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget): amikor Qurays törzs egy jelet kért tőle, a holdra mutatott, mire az kettéhasadt, és az emberek látták. Erről szól a Magasztos szava:

﴿اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۖ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

مُسْتَمِرٌّ﴾

{Elközeledett az Óra, és kettéhasadt a Hold 1 Ám ha Jelet látnak elfordulnak és azt mondják: "Folyamatos varázslat ez."} [A Hold: 1-2; Q 54:1-2].

Ezek az érzékelhető Jelek, amelyeket Allah, a Magasztos, véghez visz; az Ő Küldötteinek megerősítéseként, és győzelemként a számukra; cáfolhatatlanul utalnak a Magasztos Allah, létezésére.

A második dolog, amit az Allahba vetett hit magába foglal: A hit az Ő Úr voltában; azaz abban, hogy Ő egyedül az Úr, nincs Neki társa, sem segítője.

Az ar-Rabb (az Úr): az, Akié a teremtés, az Uralom és a parancs; így nincs más Teremtő, csak Allah, nincs más Birtokló, csak Ő, és a parancs egyedül az Övé. A Magasságos azt mondja:

﴿...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...﴾

(...Bizony kizárólag Övé a teremtés és a parancs...) [A Magaslatok: 54; Q 7:54] És még azt is mondja:

﴿...ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ

قَاطِعٍ﴾

(...Ő Allah, az Uratok, Övé a hatalom. És azok, akikhez Helyette fohászkodtok, nem birtokolnak

annyi hatalmat sem, mint a hártya a datolyamagon.)
[A Teremtés Létrehozója: 13; Q 35:13].

Nem ismeretes, hogy bárki a teremtmények közül tagadta volna Allah Úr voltát, kivéve, ha makacsságból ellenkezik, de valójában nem hisz abban, amit mond, ahogyan az a fáraóval is történt, amikor azt mondta a népének:

﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾

(Így szólt: "Én vagyok a ti legfőbb Uratok.") 24
[A Szakítók:24; Q 79:24] és mondta:

﴿...يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي...﴾

(...Ó, ti előkelők! Nem ismerek számotokra más istent rajtam kívül...) [A Történet:38; Q 28:38]; de ez nem hitbéli meggyőződésből ered. A Magasságos Allah mondja:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

(És tagadták azt miközben bizonyosak voltak azokban. Így tettek gőgből és arrogáns bűnösségből...). [A Hangyák: 14; Q 27:14]. És Mózes azt mondta a fáraónak, ahogyan azt Allah elmondja róla:

﴿...لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ

يَفِرْعَوْنَ مُثْبُورًا﴾

(... "Bizony, tudod, hogy ezeket senki más, csupán az egek és a föld Ura küldhette le, mint

bizonyíték. Ó, Fáraó! Én úgy gondolom, hogy te elveszett vagy!") [Az Éjszakai Utazás: 102; Q 17:102]. Ezért a társítók elismerték a Magasztos Allah Úr voltát, miközben társítottak mellé az istenszolgálatban és az imádatban; a Magasztos Allah mondja:

﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾﴾

(Mondd: "Kié a föld és azok, akik benne vannak? Ha tudással bírtok? 84 Azt fogják mondani: "Allahé." Mondd: "Hát nem okultok? 85 Mondd: "Ki a hét ég Ura és a Hatalmas Trón Ura?" 86 Azt fogják mondani: "Allahé." Mondd: "Hát nem vagytok istenfélők?" 87 Mondd: "Ki az, Kinek a Kezében van a mindenek feletti uralom, és Ő védelmet nyújt, de ellene senki sem kaphat védelmet? Ha tudással bírtok?" 88 Azt fogják mondani: "Allahé." Mondd: "Hogyan lehettek hát varázslat által megcsalatra?"89) [A Hívók:84-89; Q 23:84-89].

A Magasságos Allah mondja:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٩٠﴾﴾

(Ha megkérdeznéd tőlük, hogy ki teremtette az egeket és a földet, azt mondanák: "A Hatalmas, a Mindentudó teremtette azokat.") [A Díszek: 9; Q

43:9].

És mondja a Magasztos:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٩﴾﴾

(Ha megkérdeznéd tőlük, hogy ki teremtette őket, azt mondanák: "Allah". Hogyan fordulhatnak hát el?) [A Díszek:87; Q 43:87].

A Magasztos Allah parancsa magában foglalja mind az univerzális, mind a törvényi rendelkezést. Mert ahogyan Ő a Világegyetem irányítója, Aki úgy dönt benne, ahogyan akar, az Ő bölcsességének megfelelően, úgy Ő ugyanúgy a Törvényhozó benne az istenszolgálatok Isteni Törvénye és az emberi kapcsolatok törvényei által, az Ő bölcsességének megfelelően. Tehát aki a Magasságos Allah mellett törvényhozót választ az imádatokban vagy bírót az ügyletekben; az társítást követett el Vele szemben, és nem valósította meg a hitet.

A harmadik dolog, amit az Allah-ba vetett hit magában foglal: Hit az Ő egyedüli isten voltában, azaz: hogy egyedül Ő az igaz imádható Isten, Akinek nincs társa. Az (iláh) szó jelentése (al-ma'lúh), azaz (al-ma'búd): az, Akit szeretettel és magasztalással szolgálnak és imádnak.

A Magasságos Allah mondja:

﴿وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٠﴾﴾

(És a ti Istenetek egyetlen és egyedüli Isten. Nincs más jogosan szolgálható és imádható isten,

csak Ő, a Könyörületes, az Irgalmas.) [A Tehén: 163; Q 2:163] A Magasztos azt is mondja:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١٨)

{Allah tanúsítja, hogy nincs más jogosan szolgálható és imádható isten csak Ő, (aki) az igazságot (mindig) betartja, és az angyalok, és a (kinyilatkoztatott) tudás birtokosai is (tanúsítják ezt). Nincs más isten csak Ő, a Legyőzhetetlen, a Bölcs!} [Imrán Családja, Nemzetsége:18] (Q 3:18), Mindenki, aki Allah mellett más istent választ, hogy azt imádjá, annak istenisége, isteni volta hamis. A Magasságos Allah azt mondja:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (٢٦)

(Ez azért van így, mivel Allah az Igazság. Az pedig, amihez Helyette fohászkodnak az maga a hamisság. Bizony Allah a Magasságos és a Nagy.) [A Zarándoklat: 62; Q 22:62] És az, hogy isteneknek nevezik őket, nem adja meg nekik az isten voltára való jogot. A Magasságos Allah azt mondja (Al-Lát, Al-^cUzzá és Manát)-ról:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ...﴾

(Ezek bizony nem mások, mint nevek, amelyeket ti és atyáitok adtatok, és amelyekre Allah

nem bocsátott le semmiféle engedélyező bizonyítékot...) [A Csillag: 23; Q 53:23].

A Magasztos Allah Húdról (béke legyen vele) azt mondja, hogy így szólt a népéhez:

﴿...أَتَجِدِلُونِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

(...Talán vitába szálltok velem olyan nevekről, amelyeket ti és apáitok neveztetek el, és amelyekre Allah nem küldött le semmiféle felhatalmazást...) [A Magaslatok: 71; Q 7:71].

És József (béke legyen vele) azt mondta a börtönbeli két társának:

﴿يَصْلَحِي السِّجْنِ عَارِبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

(Ó, ti két börtöntársam! Különféle urak jobbak, vagy Allah, az Egyetlen, és a mindenségek felett Uralkodó? Ti nem szolgáltok és imádtok Rajta kívül mást, csupán neveket, amelyeket ti neveztetek el, ti és az apáitok, amelyekre Allah nem küldött le semmilyen bizonyítékot...)

[József: 39-40; Q 12:39-40].

Ezért a Küldöttek (áldás és béke legyen velük) azt mondták a népüknek:

﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

(...Szolgáljátok és imádjátok Allahot, nincs más

isten a számotokra Rajta kívül...) [A Magaslatok: 59; Q 7:59] Azonban a bálványimádók ezt elutasították, és istenségeket állítottak Allah helyett, akiket a Magasztos és Fenséges Allah mellett imádnak, segítségül hívnak és támogatásukat keresik.

A Magasságos Allah két ész érvel érvénytelenítette a bálványimádók azon gyakorlatát, hogy ezeket az istenségeket választották:

Az első: Ezekben az istenekben, akiket maguknak választottak, nincs semmi az isteniség tulajdonságaiból; ők maguk is teremtmények, nem teremtenek, nem hoznak hasznat imádóiknak, nem hárítanak el kárt róluk, és nem birtokolják számukra az életet, sem a halált, és nem birtokolnak semmit az egekből, és nem részesednek abban.

A Magasságos Allah mondja:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾

(Ám ők mégis Helyette más istenségeket választottak maguknak, akik nem teremtenek semmit, hanem ők maguk is teremtetek. Nem rendelkeznek semmivel, amivel a maguk számára ártalmasak, vagy hasznosak lehetnének. Nem rendelkeznek a halál felett, sem az élet felett, sem (a halott) feltámasztása felett.) [Al-Furqán:3; Q 25:3].

A Magasztos azt is mondja:

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ...﴾

(Mondd (Muhammad): Hívjátok segítségül (fohászkodjatok hozzájuk) azokat, akikről azt állítjátok, hogy [istenek] Allahon kívül. Nem birtokolnak egyetlen atomnyi részt sem az egekben, sem a földön. És nincs nekik egyikben sem részük, és nincs segítője sem közülük. És a közbenjárás nem használ Nála, csak annak, akinek megengedi...) [Szaba': 22-23; Q 34:22-23]

وقال تعالى: ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾﴾

(Vajon olyasmit társítanak, ami nem teremtet semmit, hanem ők maguk is teremtetek? 191 És nem képesek sem nekik segítséget nyújtani, sem önmagukat megsegíteni. 192) [A Magaslatok:191-192; Q 7:191-192].

És ha ilyen az állapota azoknak az istenségeknek, akkor istenségekké választásuk a legnagyobb balgaság, és a leghamisabb hamisság.

A második: hogy azok a társítók elismerték, hogy a Magasságos Allah egyedül az Úr, a Teremtő, Akinek a kezében van minden dolog feletti uralom, és Ő az, Aki védelmet nyújt, de Ellene nincs védelem, és ez megköveteli, hogy Őt ismerjék el

egyedüli igaz imádottként, ahogyan egyedül Őt ismerték el Úrként, ahogy a Magasságos mondja:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾

(Ó, emberek! Szolgáljátok és imádjátok az Uratokat, Aki megteremtett benneteket és azokat, akik előttetek éltek (is Ő teremtette meg)! Talán így istenfélők lesztek. (21) Aki a földet nyugvóhelyé tette számotokra és az eget boltozattá, és vizet bocsátott le az égből, és általa gyümölcsöket sarjasztott ellátásul számotokra. Ne állítsatok hát társakat Allah mellé, holott ti tudjátok. (22)) [A Tehén: 21-22; Q 2:21-22].

A Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٢٣﴾﴾

(Ha megkérdeznéd, ki teremtette őket, azt mondanák: "Allah"; hát hogyan fordulnak el? 87) [A Díszek:87; Q 43:87].

A Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٢٥﴾﴾

(Mondd: Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki a hallás és a látás fölött rendelkezik, és ki hozza elő az élő a halottból, és hozza elő a halottat az élőből? Ki rendez el mindent? Azt fogják mondani: "Allah". És te mondd: "Hát nem vagytok istenfélők?" 31 Ez hát Allah, a ti Uratok, az Igazság. Mi más lehet az Igazság után, mint a tévelygés? Hogyan fordulhattok hát el? 32) [Yúnusz:31-32; Q 10:31-32].

A negyedik dolog, ami az Allah-ban való hithez tartozik: Hit az Ő Neveiben és Tulajdonságaiban:

Vagyis: Annak megerősítése, amit Allah saját magáról állított a Könyvében, vagy az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájában a Nevek és a Tulajdonságok tekintetében, a Hozzá illő módon; elferdítés nélkül, a tartalmi és értelmi megfosztása nélkül, mibenléte magyarázata nélkül, és a hasonlítása nélkül. A Magasztos Allah mondta:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

(Allah-ot illetik a Legszebb Nevek, ezek által fohászkodjatok Hozzá! És hagyjátok azokat, akik istenkáromlást követnek el és elferdítik az Ő Neveit. Meg fogják kapni a jutalmukat azért, amit tettek.) [A Magaslatok:180; Q 7:180]. A Magasztos azt is mondja:

(...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)

(...Hozzá tartoznak a legmagasztosabb tulajdonságok (példázat) az egekben és a földön. Ő a Legyőzhetetlen, a Felettből Bölcs.) [A Rómaiak: 27; Q 30:27] A Magasztos azt is mondja:

(...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

(... Nincs Hozzá hasonló! Ő a mindent Halló és a mindent Látó.) [A Tanácskozás: 11; Q 42:11].

Ebben a kérdésben két csoport tévelyedett el:

Az egyik közülük: az al-Mu^cattila, akik tagadták Allah Neveit és Tulajdonságait, vagy azok egy részét, azzal az alaptalan állítással, hogy ezeknek az állítása Allahra vonatkozóan hasonlítást von maga után; vagyis a Magasztos Allah teremtményeihez való hasonlítását. Ez az állítás több okból is hamis, többek között:

Az első: hogy hamis következményeket von maga után; mint például az ellentmondás a Magasztos Allah Szavában, mégpedig azért, mert a Magasztos Allah megerősítette Önmagával kapcsolatban a Neveket és a Tulajdonságokat, és megtagadta, hogy bármi is Hozzá hasonló lenne. Ha a Tulajdonságok állítása a hasonlítást vonná maga után, akkor szükségszerűvé válna az ellentmondás a Magasztos Allah beszédében, és az, hogy annak egyik része meghazudtolja a másikat.

A második: abból, hogy két dolog megegyezik

egy névben vagy egy tulajdonságban, még nem következik, hogy azok azonosak lennének; láthatunk két személyt, akik megegyeznek abban, hogy mindketten emberek, hallók, látók és beszélők, de ebből nem következik, hogy azonosak lennének az emberi fogalmakban, a hallásban, a látásban és a beszédben.

Az állatoknak vannak kezeik, lábaik és szemeik, de ebből a hasonlóságukból nem következik az, hogy a kezeik, lábaik és szemeik egyformák lennének.

Ha tehát különbség mutatkozik a teremtmények között azokban a nevekben vagy tulajdonságokban, amelyekben megegyeznek; akkor a Teremtő és a teremtmény közötti különbség, tartalmi kontraszt és differenciáltság még nyilvánvalóbb és nagyobb.

A második csoport: (A hasonlító), akik állítják a (Szép) Neveket és a Tulajdonságokat, miközben a Magasságos Allahot teremtményeihez hasonlítják, azt állítva, hogy ez a kinyilatkoztatott szövegek jelentésének követelménye; mivel a Magasságos Allah úgy szól a szolgálóihoz, ahogyan azt megértik. Ez az állítás azonban több okból is hamis, ezek közül valók:

Az első: Az értelem és a Vallás szerint lehetetlen, hogy Allah hasonlítson teremtményeihez, és nem fordulhat elő, hogy a Korán és a Szunna szövegeinek értelme olyan legyen, amely hamis

vagy érvénytelen.

A második: a Magasztos Allah azzal szólította meg az embereket, amit az alapvető jelentés szintjén megértenek; ami pedig e jelentés valóságát és valódi lényegét illeti, annak tudását a Magasztos Allah kizárólag Magának tartotta fenn, az Ő Lényére és Tulajdonságaira vonatkozóan.

Ha tehát Allah mondja Magáról, hogy Ő Halló; úgy a hallás alapjelentése (ami a hangok észlelése) ismert, azonban annak valódi mibenléte a Magasztos Allah hallását illetően ismeretlen; hiszen a hallás valódi mibenléte még a teremtmények között is eltérő; így a különbség a Teremtő és a teremtmény között még nyilvánvalóbb és hatalmasabb.

És ha a Magasztos Allah tudatja Magáról, hogy Ő a Trónja fölé emelkedett (Isztawá), akkor az emelkedés szó alapvető jelentését tekintve ismert, azonban az Emelkedés valós lényege, ahogyan az Allah esetében van, számunkra nem ismert. Mivel az emelkedés valós lényege a teremtmények között eltérő. Hiszen az emelkedés egy stabil székre nem olyan, mint egy nehezen kezelhető, ijedős teve nyergére; ha tehát már a teremtmény esetében is eltérés mutatkozik, akkor a Teremtő és a teremtmény közötti eltérés még nyilvánvalóbb és sokkal hatalmasabb.

És a Magasztos Allah-ban való, általunk leírt

hitnek hatalmas, dicső gyümölcsei vannak a hívők számára; közülük való:

Az első: A Magasztos Allah egyedülvalóságának a megvalósítása, hogy se remény, se félelem ne kötődjön senki máshoz Rajta kívül, és senki mást ne lehessen szolgálni és imádni Rajta kívül.

A második: A Fenséges Allah szeretetének és magasztalásának tökéletessége, az Ő Nevei és Magasztos Tulajdonságai alapján.

A harmadik: az Ő szolgálatának és imádatának megvalósítása annak végrehajtásával, amit megparancsolt, és annak elkerülésével, amit megtiltott.

Hit az Angyalokban

Az Angyalok: a láthatatlan világhoz tartozó teremtmények, a Magasztos Allah imádó szolgálói. Semmivel sem rendelkeznek az Úrság és az Istenség sajátosságaiból. A Magasztos Allah fényből teremtette őket, és felruházta őket a parancsa iránti tökéletes engedelmességgel, valamint az erővel annak végrehajtásához. A Magasztos Allah így szólt:

(...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾)

(...és akik Nála vannak, nem gőgösködnek az Ő szolgálatában, és nem lankadnak el. Magasztalják Őt fáradhatatlanul éjjel és nappal.) [A Próféták:19-20; Q 21:19-20]

Igen sokan vannak, számukat csupán a Magasztos Allah képes megszámlálni. A két Szahíhban olvasható Anasz-tól (Allah legyen elégedett vele) a Mi^crádzs (az Éjszakai utazás során történő felemeltetés) történetében, miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elé felemeltetett az Égi Ház (al-Bayt al-Ma^cmúr) az égben, amelyben minden nap hetvenezer angyal imádkozik; miután elhagyják azt, soha többé nem térnek vissza oda.

Az Angyalokban való hit négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit a létezésükben.

A második: Hit azokban, akiknek ismerjük a nevüket (mint Dzsibríl (Gábiel)), és akiknek a nevét nem ismerjük, azokban összességükben hiszünk.

A harmadik: Hit abban, amit a tulajdonságaikról tudunk, mint például Gábiel leírása; ugyanis a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) tudatta, hogy látta őt abban a formájában, amelyen megteremtette őt Allah, és neki hatszáz szárnya volt, amelyek betöltötték a horizontot.

És előfordulhat, hogy az angyal a Magasztos Allah parancsára férfi alakot ölt. Ahogyan ez történt (Gábiellel), amikor a Magasztos Allah elküldte őt Máriához, és ő egy tökéletes férfi képében jelent meg előtte; és amikor eljött a Prófétához (Allah

áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), miközben ő a társai körében ült. Egy férfi képében jött el hozzá, aki vakítóan fehér ruhát viselt és mély fekete színű volt a haja, nem látszott rajta az utazás pora, és a társai közül senki sem ismerte őt. Leült a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elé, térdeit az ő térdeihez támasztotta, és tenyereit a combjaira helyezte, majd megkérdezte a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az Iszlámról, a Hitről, az Ihszánról (helyes, kegyes, istenfélő életvitel, cselekedetek), az Óráról és annak előjeleiről. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) válaszolt neki, mire az elment. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ».

„Ő Dzsibríl (Gábriel) volt, aki eljött hozzátok azért, hogy tanítsa nektek a Vallásotokat.”¹

És ugyanígy az Angyalok, akiket a Magasztos Allah küldetéssel bízott meg és küldött Ibrahimhoz és Lóthoz, férfiak képében jelentek meg.

A negyedik: A hit azon cselekedeteikben, amelyeket ismerünk, és amelyeket a Magasztos

¹ Muszlim közölte, a Hit Könyve című fejezetben, A Hit, az Iszlám, az Ihszán, valamint a Magasztos Allah elrendelésébe vetett hit kötelezettségének magyarázata című alfejezetben, (8) szám alatt.

Allah parancsára végeznek; mint az Ő dicsőítése és szolgálata éjjel és nappal, megunás és lankadás nélkül.

És némelyiküknek sajátos feladataik vannak.

Például: Gábrriel - a Magasztos Allah kinyilatkoztatásának megbízható őrzője, akit Allah küld azzal a Prófétákhoz és a Küldöttekhez.

Például: Míká'il - az esővel és a növényzettel megbízott.

És például: Iszráfil: aki a Kürt megfújásával bízott meg az Óra eljövetelekor és a teremtmények feltámasztásakor.

És mint például a halál angyala: aki megbízott a lelkek elragadásával a halál pillanatában.

És ilyen például: Málik: aki a Tűzzel bízott meg, és ő a Pokol Őrzője.

Például azok az angyalok, akik a méhekben lévő magzatokkal vannak megbízva: amikor az ember betölti a négy hónapot az anyja méhében, Allah elküld hozzá egy angyalt, és megparancsolja neki megélhetésének, élettartamának, cselekedeteinek, és annak megírását, hogy kárhozandó vagy boldoguló lesz-e.

Például: az angyalok, akik azzal bíztak meg, hogy megőrizték és feljegyezzék Ádám fiainak cselekedeteit; minden egyes embernek két angyala van, az egyik a jobb oldalán, a másik pedig a bal oldalán.

Például a halott kikérdezésével megbízott Angyalok; amikor a sírjába helyezik, két Angyal jön el hozzá, akik megkérdezik őt az Uráról, a Vallásáról és a Prófétájáról.

Az Angyalokban való hit nemes gyümölcsöket terem, közülük:

Az első: A Magasztos Allah nagyságának, erejének és hatalmának ismerete; hiszen a teremtmény nagysága a Teremtő nagyságára utal.

A második: A hálaadás a Magasztos Allahnak az emberiség iránti gondoskodásáért; hiszen ezekből az Angyalokból bízott meg olyanokat, akik az őrzésükkel, cselekedeteik feljegyzésével, és egyéb, javukat szolgáló dolgokkal foglalkoznak.

A harmadik: Az Angyalok szeretete az Allah iránti imádatukért.

Az eltévelyedettek egy csoportja tagadta az Angyalok testi mivoltát, és azt mondták: Ők nem mások, mint a teremtményekben rejlő jó erők. Ez pedig a Magasztos Allah Könyvének, az Ő Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) Szunnájának és a muszlimok közmegegyezésének a meghazudtolása.

A Magasságos Allah mondja:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى
وَتَلَّتْ وَرُبِعَ...﴾

(Hála legyen Allahnak, az egek és a föld

Létrehozójának! Aki szárnyakkal rendelkező Küldöttekké tette az Angyalokat, kettővel, hárommal, négygel (látva el őket...) [A Teremtés Létrehozó]:1; Q 35:1].

A Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَھُمْ...﴾

(És bárcsak láthatnád, amikor az angyalok elragadják azokat, akik hitetlenek, verik az arcukat és a hátukat...) [A Zsákmány:50; Q 8:50].

A Magasztos azt is mondja:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيھُمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَهُمْ...﴾

(...És bárcsak látnád, amikor a zsarnokian bűnösök a halál kínjaiban vannak, és az angyalok kinyújtják a kezüket feléjük, mondván: „Adjátok ki a lelketeket!”...) [Lábasjóságok: 93; Q 6:93].

A Magasztos azt is mondja:

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

(...mígnem a rémület elvételük a szívükről, azt mondják: "Mit mondott a ti Uratok?" Azt mondják: "Az Igazságot." És Ő a Magasságos, a Nagy.) [Szaba': 23; Q 34:23].

És a Magasztos azt mondja a Paradicsom Népéről:

﴿...وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٥٠﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ

(...és az angyalok minden kapun belépnek hozzájuk: "Béke veletek az állhatatos kitartásotokért! Milyen kiváló a végső lakhely!") [A Mennydörgés:23-24; Q 13:23-24].

Szahíh al-Bukháriban, Abú Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki továbbította a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta:

«إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبُوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوَضَّعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ».

«Ha Allah megszeret egy szolgát, megszólítja Gábrielt: Bizony, Allah szereti ezt és ezt, szeresd hát te is. Gábriel is megszereti, majd Gábriel közhírré teszi az Ég Népe között: Bizony, Allah szereti ezt és ezt! Szeressétek hát ti is! Így az Ég Népe is megszereti, majd elfogadás adatik meg neki a földön.»¹.

És szintén abban olvasható, Abú Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

¹ Al-Bukhári jegyezte le: Kitáb Bad' al-Khalq, Báb Dhikr al-Malá'ikah, (3037) szám alatt, és Muszlim: Kitáb al-Birr wa as-Szilah wa al-Ádáb, Báb Idhá ahabba Alláhu 'abdan, habbabahu ilá 'ibádih, (2637) szám alatt.

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ
الْأَوَّلَ فَالْأَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّرُوا الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

«A Pénteki napon a mecset minden egyes kapujánál angyalok vannak, akik egyenként feljegyzik az érkezőket. Amikor az imám leül, összehajtják a lapokat és jönnek hallgatni az Allah-ról történő megemlékezést.»¹

Ezek a szövegek egyértelműen kimondják és bizonyítják, hogy az Angyalok testtel rendelkező lények, nem pedig szellemi erők, ahogyan azt a tévelygők állítják, és ezen szövegek értelmében a muszlimok egyöntetűen megegyeztek.

Hit a Könyvekben

A Könyvek (al-kutub): a (kitáb) többes száma; (maktúb - leírt, szöveg formájában megjelenő) értelemben.

Ami itt ezalatt értendő: azok a Könyvek, amelyeket a Magasztos Allah bocsátott le az Ő Küldötteire, könyörületként a teremtményeknek, és útmutatásként számukra; hogy általuk elérjék boldogságukat földi létben és a Túlvilágon.

A hit a Könyvekben négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit abban, hogy a kinyilatkoztatásuk

¹ Al-Bukhári közölte a Pénteki ima könyve című fejezetben, a Prédikáció meghallgatása című alfejezetben, (887) szám alatt; és Muszlim a Pénteki ima könyve című fejezetben, a Pénteki korai indulás kiválósága című alfejezetben, (850) szám alatt.

valóban a Magasztos Allahtól származik.

A második: Hit azokban, amelyeknek a nevét ismerjük: mint például a Korán, amely Muhammadra (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) küldetett le, és a Tóra, amely Mózesre (béke és áldás legyen vele) küldetett le és az Evangélium, amelyet a Magasztos Allah Jézusra (béke reá) bocsátott le. És az-Zabúr, amelyet Dávid (béke reá) kapott. Valamint amit nem ismerünk név szerint, abban összességében hiszünk.

A harmadik: Mindannak igazként való elfogadása, ami hiteles a híreikből, mint a Korán hírei, és azoknak a korábbi Könyveknek a hírei, amelyeket nem változtattak meg vagy torzítottak el.

Negyedszer: A még érvényben lévő rendelkezések szerint cselekedni, elfogadni és alávetni magunkat azoknak, akár megértjük azok bölcsességét, akár nem. Az összes korábbi Könyv eltöröltetett a Magasztos Korán által. A Magasságos Allah mondja:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ الْكِتَابِ وَهُدًى وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ يَا إِبْرَاهِيمُ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
(...عَلَيْهِ)

{És Mi leküldtük neked az Írást az igazsággal, megerősítve azt, ami előtte volt az Írásból, és felügyelőként felette...} [Az Asztal: 48; Q 5:48].
Azaz: ítéletei fölé kerekedők, azok felett felügyelve

rendelkező .

így hát nem megengedett bármely korábbi könyv ítéletei szerint cselekedni, kivéve azt, ami hitelesen fennmaradt és amit a Korán megerősített.

A hit a Könyvekben nagyszerű gyümölcsöket terem, közülük valók:

Az első: a Tudás a Magasztos Allah emberek iránti gondviseléséről; hiszen minden népnek lebocsátva kinyilatkoztatott egy Könyvet, amellyel vezérli őket.

A második: A tudás a Magasztos Allah bölcsességéről az Ő Törvénykezésében; miszerint minden nép számára a helyzetüknek megfelelő szabályozást írt elő. Ahogyan a Magasztos mondja:

{...لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...}

{...Mindenki számára kijelöltünk egy törvényt és egy utat...} [Az Asztal: 48; Q 5:48].

A harmadik: Hálaadás és köszönet Allahnak az ebben lévő kegyelemért.

Hit a Küldöttekben

A Küldöttek (Ruszul): a „Raszúl” többes száma, jelentése: „elküldött”, azaz valaminek a közlésével megbízott.

Jelentése, itt: az, akinek az emberek közül kinyilatkoztatás adatott egy törvénnyel, és megparancsoltatott annak továbbítása.

A Küldöttek elsője Noé (béke reá), és az

utolsóként érkezett, közöttük Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget).

A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

(Mi bizony sugalltunk neked (ó, Muhammad), ahogyan sugalltunk Noénak és az utána következő prófétáknak...) [A Nők: 163; Q 4:163].

A Szahíh al-Bukháriban olvasható, Anasz bin Málík-tól (Allah legyen elégedett vele), a közbenjárás hadiszában, miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«ذُكِرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: ائْتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

«Említik, hogy az emberek elmennek Ádámhoz, hogy közbenjárjon értük. Ám ő elhárítja magától ezt és azt mondja nekik: Menjetek Noéhoz, az első Küldöthöz, akit Allah küldött.» És említette a hadisz teljes szövegét¹.

A Magasztos mondja Muhammad-ról (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget):

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

¹ Al-Bukhári közölte, az Egyistenhit című fejezetben, az Allah, a Magasztos mondása: „amit Két Kezemmél teremtettem” című alfejezetben, (7410) szám alatt; és Muszlim a Hit című fejezetben, a Paradicsom lakói közül a legalacsonyabb rangúak című alfejezetben, (193) szám alatt.

(Muhammad egyetlen férfinak sem apja közületek. Ám, ő Allah Küldötte, a Prófétákat Lezáró Pecsét...) [A Pártok; Q 33].

És egyetlen nemzet sem maradt Küldött nélkül, akit Allah, a Magasztos, küldött a népéhez egy független törvénykezéssel; sem pedig próféta nélkül, akihez az őt megelőző törvénykezés lett kinyilatkoztatva, azzal a céllal, hogy azt megújítsa. Azt mondta Allah, a Magasztos:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(Bizony minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: "Szolgálatok és imádjátok Allahot, és kerüljétek el a tágút-ot (mindenféle hamis istenséget)....!") [A Méhek: 36; Q 16:36].

A Magasztos azt is mondja:

﴿...وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾

(...és nem volt egyetlen nemzet sem, amelyben ne élt volna egy Intő.) [A Teremtés Létrehozója: 24; Q 35:24].

A Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾

(Mi bizony leküldtük a Tórát, amelyben útmutatás és fény van. Hogy azok a Próféták, akik alávetették magukat, aszerint ítéljezenek azok

között, akik zsidók...) [Az Asztal:44] (Q5:44).

A Küldöttek teremtetett emberek; semmivel sem rendelkeznek az uraság vagy az istenség jellemzőiből. A Magasztos Allah mondja az Ő Prófétájáról, Muhammadról, aki a Küldöttek legjelesebb képviselője, és a legmagasabb rangú közülük Allahnál:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

(Mondd (Mohammed): "Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhírhöző vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.) [A Magaslatok:188; Q 7:188] .

A Magasztos azt is mondja:

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾﴾

(Mondd: "Nekem nincs a birtokomban a ti megkárosításotok, sem pedig a jó útra való vezérlésetek (képessége)." 21 Mondd: "Nem találok senkit, aki Allahhal szemben meg tudna oltalmazni engem. És nem fogok találni senkit, aki jobb menedék lenne, mint Allah."22.) [A Dzsinnnek: 21-22; Q 72:21-22].

És őket is eléri az emberi sajátosságok: a betegség, a halál, az étel és ital iránti szükséglet, és más hasonlók. Allah, a Magasságos azt mondta Ábrahámról (béke legyen Vele), amikor Urát, a Magasságost jellemezte:

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِي ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ

يُحْيِينِي ﴿٨١﴾﴾

(Ő az, Aki étellel és itallal lát el engem. (79) Ha megbetegszem, akkor Ő az, Aki meggyógyít engem. (80) És Ő az, Aki a halálba küld engem, majd (ismét) életre kelt. (81)) [A Költők: 79-81; Q 26:79-81].

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ، أَنَسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي».

«Én is csak olyan ember vagyok, mint ti, felejtetek, ahogy ti is felejtetek, és ha valamit elfelejtetek, emlékeztessetek!»¹.

A Magasztos Allah a Neki való szolgálattal jellemezte őket legmagasabb rangjukon, és a dicséretük során; A Magasztos mondja Noéról:

﴿...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾

(Bizony, ő egy hálás szolga volt) [Az Éjszakai

¹ Al-Bukhári közölte, a Qibla Könyve című fejezetben, a Qibla felé fordulás, bárhol is legyen című alfejezetben, (392) szám alatt; és Muszlim, a Mecsetek és az ima helyei című fejezetben, a Feledékenységek az ima során és az amiatt végzett leborulás című alfejezetben, (572) szám alatt.

Utazás: 3; Q 17:3]. És Mohamadról (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝﴾

(Fenséges és Magasztos Ő, (Akinék jószágai végtelenül számosak), Aki lebecsátotta a Furqán-t az Ő szolgájára, hogy a világok intője legyen.)

[Al-Furqán: 1; Q 25:1].

És azt mondta Ábrahámról, Izsákról és Jákobról (áldás és béke legyen velük):

﴿وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ ۝ إِنَّا

أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۝﴾

{És emlékezz meg szolgáinkról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, az erő és a belátás birtokosairól. Bizony Mi egy különleges (adománnyal) szemeltük ki és választottuk ki őket: a Túlvilágra való emlékezéssel. És bizony ők Nálunk a legjobb kiválasztottak közül valók. 47}

[Szad :45-47; Q 38:45-47].

Allah Jézus, Mária fia kapcsán azt mondja:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝﴾

(Ő csupán egy szolga (Allah szolgája), akit kegyünkben részesítettünk, és példaképpé tettük Izrael fiai számára.) [A Díszek: 59; Q 43:59].

A hit a Küldöttekben négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit abban, hogy az ő küldetésük maga az Igazság, amely a Magasztos Allahtól származik; aki

hitetlen bármelyikük küldetésével kapcsolatban - az hitetlen az összes a többiével szemben is. Ahogyan a Magasztos mondja:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾﴾

{Noé népe meghazudtolva elutasította a küldötteket.} [A Költők: 105; Q 26:105]; Allah tehát az összes Küldött meghazudtolóinak tekintette őket, pedig amikor megtagadták őt, nem volt rajta kívül más küldött. Ennek értelmében a keresztények, akik megtagadták Muhammadot (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) és nem követték őt; ők egyben a Messiást, Mária fiát is megtagadják, és szintén nem az ő követői. Különösen azért, mert ő örömhírt közölt nekik Muhammad-ról (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), és ezen örömhírnek nincs más értelme, mint az, hogy ő egy hozzájuk szóló Küldött, aki által Allah megmenti őket a tévelygéstől, és egyenes Útra vezérli őket.

A második: Hit azokban, akiknek ismerjük a nevüket, mint például: Muhammad, Ábrahám, Mózes, Jézus, és Noé (béke és áldás legyen velük). Ez az öt: a Szilárd Elhatározással Bíró Küldöttek; és a Magasztos Allah a Korán két helyén említette meg őket, a következő Szavaiban:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ﴾

أَبْنِ مَرْبِّمَ ۖ وَأَخْذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥﴾

{(És említsd meg,) amikor a Prófétáktól vettük az ő egyezségüket (szövetséget) , és tőled (ó, Muhammad), és Noétól, Ábrahámától, Mózesből és Jézusból, Mária fiától. És szilárd egyezséget vettünk tőlük (kötöttünk velük).} [A Pártok:7; Q 33:7]. És (A Magasztos) Szava:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾﴾

{Ő azt az utat szabta nektek törvényül a vallásban, amit Noénak is elrendelt, és amit neked (ó, Muhammad) is sugalltunk, és amit Ábrahámnak, Mózesnek, és Jézusnak is megparancsoltunk. Azt, hogy tartsátok fenn a vallást és ne szakadjatok csoportokra! Nyomasztóan hat a társítókra, amire te (ó, Muhammad) hívod őket. Ám Allah kiválasztja arra azt, akit akar, és azt vezeti rá, aki őszinte megbánást tanúsít}. [A Tanácskozás: 13; Q 42:13].

Akik közülük ismeretlenek a számunkra (nem ismerjük neveiket), azokban összességükben hiszünk. A Magasságos Allah mondja:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

(Bizony már korábban, Te előtted (Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) is küldtünk Küldötteket. Vannak közöttük olyanok, akikről beszéltünk Neked, és vannak olyanok is, akikről nem beszéltünk Neked...) [A Megbocsátó:78; Q 40:78].

A harmadik: Igaznak elfogadni mindazt, ami tőlük hiteles formában eljutott hozzánk.

A Negyedik: Azok Törvényének követése, akiket hozzánk küldtek el, és az akik közül az utolsó, Muhammad (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), aki az egész emberiséghez küldetett. A Magasztos Allah mondja:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾

(De nem! Esküszöm az Uradra! Addig ők nem hisznek, amíg téged (Muhammad -Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget) nem tesznek meg döntőbíróul, abban, ami közöttük történt. Majd nem éreznek magukban semmi kellemetlenséget amiatt, ahogyan döntöttél, és teljes mértékben alá nem vetik magukat.) 65 [A Nők:65] (Q 4:65).

A Küldöttekben való hitnek nagyszerű gyümölcsei vannak, ezek közül valók:

Az első: A tudás a Magasztos Allah könyörületéről és az Ő, szolgái iránti gondoskodásáról; hiszen Küldötteket küldött

hozzájuk, hogy a Magasztos Allah Útjára vezessék őket, és hogy világossá tegyék számukra, hogyan kell szolgálni Allahot; mivel az emberi értelem önmagában nem képes ennek a megismerésére.

A második: Köszönet Neki, a Magasztosnak, ezért a legnagyobb kegyelemért.

A harmadik: a Küldöttek (Allah dicsérete és békéje legyen velük) szeretete és magasztalásuk, és a dicséretük azzal, ami megilleti őket; mivel ők a Magasztos Allah Küldöttei, és mivel ők végezték az Ő szolgálatát, közvetítették az Ő küldetését, és jó tanáccsal szolgáltak az Ő szolgálóinak.

Az ellenszegülők meghazudtolták küldötteiket, azt állítva, hogy a Magasságos Allah küldöttei nem lehetnek emberek! A Magasságos Allah megemlítette ezt az állítást, és megcáfolta azt a Magasztos a következő szavaival:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝﴾

(És semmi sem akadályozta meg az embereket abban, hogy higgyenek, amikor eljött hozzájuk az Útmutatás, csak az, hogy azt mondták: „Vajon Allah egy embert küldött küldöttként?” 94 Mondd: „Ha a Földön angyalok lennének, akik békében és nyugodtan járnak, bizony egy angyalt küldtünk volna le hozzájuk az Égből küldöttként.” 95) [Az

Éjszakai Utazás: 94-95; Q 17:94-95].

A Magasságos Allah tehát megcáfolta ezt az állítást azzal, hogy a Küldöttnek embernek kell lennie; hiszen ő a Föld lakóihoz küldetett, akik emberek. Ha a Föld lakói angyalok lettek volna, akkor Allah egy angyal-Küldöttet bocsátott volna le hozzájuk az égből, hogy hozzájuk hasonló legyen. És így mondja el Allah, a Magasságos a Küldötteket meghazudtolókról, hogy azt mondták:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٥﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

(...Ti is csak olyan emberek vagytok, mint mi! El akartok téríteni minket attól, amit apáink imádtak! Hozzatok hát nekünk világos bizonyítékot! Küldötteik így szóltak hozzájuk: „Mi bizony olyan emberek vagyunk, mint ti! De Allah az, aki hívó szolgálai közül annak adományozza kegyelmét, akinek akarja. Nem nekünk kell bizonyítékot hoznunk, kivéve Allah engedelmével...) [Ábrahám: 10-11; Q 14:10-11].

Hit az Utolsó Napban

Az Utolsó Nap: a Feltámadás Napja, amelyen az emberek feltámadnak a számonkérésre és a jutalmazásra.

Azért neveztetik így, mert utána már nincs másik

nap; midőn a Paradicsom Népe letelepszik az ottani lakhelyeiken, és a Tűz népe szintén a maguk lakóhelyein.

Hit az Utolsó Napban három dolgot foglal magában:

Az első: Hit a feltámadásban: azaz a halottak életre keltése, midőn másodszorra megfűjják a Trombitát; és az emberek felkelnek a Világok Urához, mezítlábasan, sarutlanul, meztelenül, fedetlenül, körülmetéletlenül, Allah, a Magasságos mondja:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

(Ahogyan véghezvittük az első teremtetést, megismételjük azt. Tőlünk származó ígéret ez! Bizony ekképpen cselekszünk.) [A Próféták: 104; Q 21:104].

A feltámadás egy megdönthetetlen igazság, melyre bizonyítéku szolgál a Korán, a Szunna és a muszlimok közmegegyezése.

A Magasságos Allah mondja:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

(Ezután, ti bizony mind halottak lesztek. 15 Ezután majd a Feltámadás Napján feltámasztattok.16) [A Hívők: 15-16; Q 23:15-16].

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُقَاقًا غُرًّا غُرًّا».

"A Feltámadás Napján az emberek mezítláb, mezítelenül és körülmetéletlenül gyűjtetnek össze."¹ Muttafaqun 'alayhi. (Mindkét sejkh, al-Bukhári és Muszlim megegyezett a hitelességében.)

A muszlimok egyetértenek ennek bizonyosságáról és arról közmegegyezés uralkodik közöttük, és ez a bölcsesség velejárója; mivel az megköveteli, hogy a Magasztos Allah ennek a teremtésnek egy Visszatérést rendeljen, amelyben megjutalmazza őket mindazért, amit az általa elküldött Küldötteken keresztül számukra előírt. A Magasztos mondja:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾⁽¹¹⁵⁾

(Vagy azt hittétek, hogy merő szórakozásból teremtettünk benneteket és hogy ti nem fogtok Hozzánk visszatérni?) [A Hívők: 115; Q 23:115] És mondta az Ő Prófétájának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...﴾

(Bizony, Aki elrendelte neked a Koránt, visszahoz téged a visszatérés helyére...)

[A Történet:85; Q 28:85].

¹ Muszlim jegyezte le, A Paradicsomról szóló könyv, annak gyönyöreinek és lakóinak leírása, A világ mulandóságáról és a Feltámadás Napján történő összegyűjtésről szóló fejezet, (2859) számon.

A második: Hit a Számonkérésben és a jutalmazásban: a szolga számonkérésben részesül cselekedetéért, és jutalmazásban részesül azért. Ezt bizonyítja a Könyv, a Szunna és a muszlimok közmegegyezése.

A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝﴾

(Bizony, Hozzánk fognak ők visszatérni! 25 És majdan a Mi feladatunk lesz elszámoltatni őket! 26) [A Mindent Beborító: 25-26; Q 88: 25-26]. A Magasztos azt is mondja:

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝﴾

(Aki valamilyen jó cselekedetet hoz elő, annak tízszer annyi jár, aki pedig rossz cselekedetet hoz elő, annak büntetése csak ugyanannyi lesz, és ők nem fognak igazságtalanságot szenvedni 160) [Lábasjóságok: 160; Q 6:160] A Magasztos azt is mondja:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۖ وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ ۝﴾

(Az Ítélet Napjára felállítjuk az igazságosság mérlegeit, és a legkisebb mértékben sem fog elszenvedni sérelmet egyetlen lélek sem. Még ha (a tettnek) egy mustármagnyi súlya is van, előhuzzuk

azt. Elelegendőek vagyunk mi, mint Számonkérők.47) [A Próféták: 47; Q 21:47].

Ibn ʿUmar-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), miszerint a Próféta (Allah áldja meg őt és háznépét, és adjon nekik örök üdvösséget) azt mondta:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ - أَيَّ سِتْرِهِ - وَيَسْتُرُهُ: فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيَّ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْحُلَاثِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ».

"Bizony, Allah közel hozza a hívőt, ráhelyezi a leplét, amivel elrejtíti őt, és mondja: Ismered ezt és ezt a bűnt? Ismered ezt és ezt a bűnt? Ő pedig mondja: Igen, ó, Uram! Midőn elismertette vele a bűneit, és magában úgy látja, hogy elpusztult, a Magasztos mondja: Én elrejtettem azt a számodra a földi létben, és Én ma azt megbocsátom neked. Ekkor a kezébe adatik a jó cselekedeteinek könyve. Ami a hitetleneket és a képmutatókat illeti, róluk egy felszólítás tétetik minden teremtettség előtt: Ők azok, akik hazugságot állítottak az ő Urukról, bizony, Allah átka a jogtalanul cselekvőkre!»¹

¹ Al-Bukhári közölte, az Igazságtalanságok könyve című fejezetben, a Magasztos Allah Szava (Bizony, Allah átka az igazságtalanokon!) című alfejezetben, (2309) szám alatt; és Muszlim a Bűnbánat Könyve című

Muttafaqun ‘alayhi. (Mindkét seikh, al-Bukhári és Muszlim megegyezett a hitelességében.)

És hiteles hagyomány formájában maradt fenn a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget):

«أَنَّ مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِثَّةٍ ضَعِيفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَأَنَّ مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

„Aki egy jótett elvégzésére készül és végre is hajtja azt, Allah azt Magánál tíztől egészen hétszázszoros jóként, vagy még sokkal többszörös jóként jegyzi fel, és aki egy rossz tettre készül és végre is hajtja azt, Allah azt csupán egyetlen rossz cselekedetként jegyzi fel Magánál.”¹.

A muszlimok között közmegegyezés van a cselekedetekért járó számonkérés és megfizetés megerősítéséről, és ez a bölcsesség követelménye; hiszen a Magasztos Allah kinyilatkoztatta a Könyveket, és küldetéssel bízta meg a Küldötteket, és előírta a szolgáknak, hogy fogadják el azt, amivel ők jöttek, és hogy cselekedjenek aszerint, amit abból kötelező megtenni. Továbbá kötelezővé tette a harcot azokkal szemben, akik ezzel szembeszegülnek, és megengedetté tette a vérüket,

fejezetben, A gyilkos bűnbánatának elfogadása, még ha sokszor is ölt című alfejezetben, (2768) szám alatt.

¹ Muszlim jegyezte le; a Hit Könyve című fejezetben; Alfejezet: ha a szolga jó cselekedetet szándékozik tenni, az felíratik, és ha rossz cselekedetet szándékozik tenni, az nem íratik fel; (131) szám alatt.

a leszármazottaikat, az asszonyaikat és a vagyonukat. Ha ugyanis nem lenne számonkérés és jutalmazás, az a hiábavalóságok közé tartozna, amelytől a Bölcs Úr mentes, és Allah, a Magasságos erre utal a következő szavaival:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسِلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصُرَ عَنْهُمْ بِعِلْمٍ
وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾﴾

(Bizony meg fogjuk kérdezni azokat, akikhez (a Küldöttek) küldettek, és bizony meg fogjuk kérdezni a Küldötteket is 6 És bizony tudással elbeszéljük majd nekik. Hiszen Mi nem voltunk távollevők 7) [A Magaslatok: 6-7; Q 7:6-7].

A harmadik: Hit abban, hogy a Paradicsom és a Pokol a teremtmények örök végállomása.

A Paradicsom a Gyönyörök Hona, amelyet Allah, a Magasztos, készített az istenfélő hívők számára, akik hittek mindabban, amiben Allah kötelezővé tette számukra a hitet, és engedelmeskedtek Allahnak és az Ő Küldöttének, őszinte odaadással Allah iránt, követve az Ő Küldöttét. Abban mindenféle boldogság és gyönyör található;

«مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ».

«Szem még nem látott, fül még nem hallott, és emberi szívben (értelemben) még soha nem fordult

meg»¹. A Magasságos Allah mondja:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَدَّتْ غَدَنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝﴾

(Bizony, azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, ők a teremtés legjobbjai. 7 Jutalmuk az Uruknál Éden Kertjei, amelyek alatt folyók folynak, örökkön abban fognak tartózkodni. Allah elégedett velük és ők is elégedettek Allahhal. Ez annak jár, aki féli Urát. 8) [A Világos Bizonyíték:7-8; Q 98:7-8]. A Magasztos azt is mondja:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝﴾

(Egyetlen lélek sem tudhatja milyen szemet gyönyörködtető öröm rejtetett el a számukra annak jutalmaként, amit cselekedtek.)

[A Leborulás: 17; Q 32:17].

Ami pedig a Poklot illeti: az a Büntetés Hona, amelyet a Magasságos Allah készített az igazságtalan, bűnös hitetleneknek, akik hitetlenek voltak Őiránta és engedetlenek voltak az Ő Küldötteivel szemben. Abban változatos büntetés és megtorlások vannak, amelyek ésszel fel sem

¹ Al-Bukhári közölte: A Korán-magyarázat könyve, fejezet: „Egyetlen lélek sem tudhatja milyen szemet gyönyörködtető öröm rejtetett el a számukra”, (4501) szám alatt, és Muszlim: A Paradicsomról, annak gyönyörűségéről és lakóiról szóló könyv, (2824) szám alatt.

foghatók. A Magasságos Allah mondja:

﴿وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۖ﴾ (١٣)

(És féljétek a Tüzet, amely már előkészítettett a hitetlenek számára.) [Imrán Nemzetsége: 131; Q 3:131] A Magasztos azt is mondja:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۖ﴾ (١٤)

(És mondd: Az Igazság a ti Uratoktól van. Aki akarja, az higgyen, és aki akarja, az legyen hitetlen. Bizony, Mi a bűnösöknek Tüzet készítettünk, amelynek tűz-sátrai körülveszik őket. És ha segítségért kiáltanak, olvadt fémhez hasonló vizet kapnak, amely megperzseli az arcokat. Milyen szörnyű ital, és milyen szörnyű pihenőhely! 29) [A Barlang:29; Q 18:29]. A Magasztos azt is mondja:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ يَوْمَ ثُقُفَ بُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۖ﴾ (١٥)

(Bizony, Allah megátkozta a hitetleneket és lángoló Tüzet készített elő nekik, 64 amelyben örökön-örökké ott maradnak. Nem találnak sem pártfogót, sem segítőt. 65 Azon a Napon, amikor az arcuk a Tűzben forgattatik, azt mondják majd: „Ó,

bárcsak engedelmeskedtünk volna Allahnak és engedelmeskedtünk volna a Küldöttnek!" 66) [A Pártok:64-66; Q 33:64-66].

Az Utolsó Napba vetett hitnek nagyszerű gyümölcsei vannak, többek között:

Az első: a vágy az engedelmes cselekedetek megtételére, és az erre való törekvés; reménykedve annak a Napnak a jutalmában.

A második: Rettegni kell a rossz cselekedet, a bűn elkövetésétől és annak helyeslésétől, félve ama Nap büntetésétől.

A harmadik: A hívő megvigasztalása mindazért, ami a földi életből elkerüli, azzal, amit a Túlvilág gyönyöréből és jutalmából remél.

A hitetlenek tagadták a halál utáni Feltámadást; azt állítva, hogy az nem lehetséges.

Ez az állítás hamis: az érvénytelenségét bizonyítja a Kinyilatkoztatás, az érzékelhető tapasztalás és az értelem.

Ami a Kinyilatkoztatást illeti; a Magasságos Allah azt mondja:

﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

(A hitetlenek azt állították, hogy nem támasztatnak föl. Mondd: "De igen, az Uramra! Bizony feltámasztattok! Majd hírt kaptok arról, mit is tettetek. Mindez Allahnak nagyon könnyű." 7) [A

Kölcsönös Rászedés:7] (Q 64:7). És az égi könyvek összessége egyetért ezzel kapcsolatban.

Ami a kézzelfogható bizonyítékot illeti: Allah már megmutatta szolgálainak a halottak életre keltését ezen a világon, és a Tehén című szúrában öt példa található erre; a következők:

Az első példa: Mózes (Béke legyen Vele) népe, amikor azt mondták neki:

{...لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً...}

{...Nem hiszünk neked addig, amíg nem látjuk Allahot nyilvánvalóan...} [A Tehén:55; Q 2:55]. Erre Allah, a Magasztos, halállal sújtotta őket, majd életre keltette őket. És erről a Magasztos Allah, Izrael népéhez szólva, azt mondja:

{وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾}

{(Emlékezzetek!) Midőn azt mondtátok: "Ó Mózes! Nem fogunk hinni neked addig, míg nem látjuk Allahot saját szemünkkel." Emiatt lesújtott rátok a villámcsapás, a szemetek láttára. 55 Ezután feltámasztottunk benneteket a halálotok után. Talán hálásak lesztek.} [A Tehén: 55-56; Q 2:55-56].

A második példa: a meggyilkolt ember történetében, aki felől Izrael fiai (népe) vitatkoztak, mire a Magasztos Allah megparancsolta nekik, hogy vágjanak le egy tehenet, és annak egy darabjával

üssék meg őt, hogy az elmondja nekik, ki ölte meg. Erről mondja a Magasztos Allah:

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

(Emlékezzetek arra amikor megöltetek egy lelket, és összevitatkoztatok felőle. Ám Allah napvilágra hozza azt, amit rejtegettetek. 72 Azt mondtuk hát: „Üssétek meg őt annak egy darabjával!” Így kelti életre Allah a halottakat, és megmutatja nektek az Ő jeleit, talán felfogjátok ésszel. 73) [A Tehén: 72-73; Q 2:72-73].

A harmadik példa: Annak a népnek a története, akik ezrével hagyták el otthonaikat, menekülve a halál elől; Allah halált bocsátott rájuk, majd felélesztette őket. És erről mondja a Magasztos:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾﴾

(Hát nem láttad azokat, akik ezrével vonultak ki otthonaikból a haláltól való félelmükben? Allah pedig azt mondta nekik: „Haljatok meg!”, majd életre keltette őket. Allah bizony kegyes az emberekkel. Ám az emberek többsége nem hálás.) [A Tehén: 243; Q 2:243].

A negyedik példa: annak a története, aki elhaladt egy halott falu mellett, és valószínűtlennek tartotta, hogy Allah, a Magasztos, életre kelti azt; ezért Allah,

a Magasztos, száz évre halálba küldte őt, majd életre keltette. Erről mondja Allah, a Magasztos:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾﴾

{Vagy (hasonlóan) ahhoz, aki elhaladt egy település mellett, mely romba dőlt. Mondta: „Hogyan kelti életre ezt Allah a halála után?” Allah pedig halálba küldte őt száz évre, majd feltámasztotta, és azt kérdezte tőle: „Mennyi ideig időztél?” Azt felelte: „Egy napot időztem, vagy egy napnak egy részét.” Allah azt mondta: „Nem, száz évet időztél. Tekints hát az ételedre és az italodra, nem fogott rajta az idő. És tekints a szamaradra! Hogy jellé tegyünk téged az emberek számára. És tekints a csontokra, hogyan illesztjük össze azokat, majd hússal borítjuk be.” Midőn pedig világossá vált számára, azt mondta: „Tudom, hogy Allah mindenre képes.”} [A Tehén: 259; Q 2:259].

Az ötödik példa: Ábrahám Próféta, Allah szeretett szolgálja, történetében, amikor azt kérte a Magasztos Allahtól, hogy mutassa meg neki, hogyan kelti életre a holtakat; A Magasztos Allah megparancsolta neki, hogy vágjon le négy madarat,

és darabjaikat ossza szét a körülötte lévő hegyeken, majd hívja őket; mire a darabok újra egyesülnek egymással, és sietve Ábrahámhoz jönnek. Erről mondja a Magasztos Allah:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمَ تُوْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمِنَ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾﴾

{És emlékezz Ábrahámra, amikor azt mondta: "Uram! Mutasd meg nekem, hogyan kelted életre a halottakat!" (Allah pedig azt) Kérdezte: "Talán nem hiszel?" Mondta: "De igen, csak azért, hogy megnyugodjon a szívem." (Allah azt) Mondta: "Végy hát négy madarat, és vond őket magadhoz [és vágd őket darabokra], majd tégy minden hegyre belőlük egy darabot, aztán hívd őket, és sietve eljönnek hozzád. És tudd meg, hogy Allah Legyőzhetetlen és Bölcs."} [A Tehén: 260; Q 2:260].

Ezek tehát kézzelfogható, valós példák, amelyek a halottak életre keltésének lehetőségére utalnak. És már korábban utalás történt azokra a jelekre, amelyeket a Magasztos Allah adott Jézusnak, Mária fiának a halottak életre keltésére és sírjaikból való előhozására - a Magasztos Allah engedelmével.

A józan ész, és tiszta értelem bizonyítéka pedig kétféle:

Az egyik: hogy a Magasztos Allah az egek és a föld, és mindannak, ami azokban van, Létrehozója,

Aki kezdetben megteremtette őket. Aki képes a teremtés elkezdésére, az annak megisméltésére is képes. Allah azt mondja:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

{Ő az, Aki a semmiből kezdi meg a teremtést, majd [a halála után] újra életre kelti, és ez még könnyebb az Ő számára...} [A Rómaiak: 27; Q 30:27]. A Magasztos azt is mondja:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

(...Ahogyan véghezvittük az első teremtést, megismételjük azt. Tőlünk származó ígéret ez! Bizony ekképpen cselekszünk.) [A Próféták: 104; Q 21:104]. És mondta, parancsolva a választ annak, aki megtagadta a csontok új életre keltését, miközben azok porlandók:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾

{Mondd: Az kelti életre azokat, Aki először megteremtette őket. És Ő az, Akinek minden teremtményről tudása van.} [Yá' Szín:79; Q 36:79]

A második: hogy a föld halott és terméketlen, egyetlen zöld fa sincs rajta; majd eső száll le rá, mire az megrázkódik, életre kel és mindenféle pompás párt sarjaszt. Aki képes arra, hogy életre keltse azt halála után, Az képes a halottakat is életre kelteni. Allah, a Magasztos azt mondja:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَلْشَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾

{Az Ő jelei közül való az is, hogy látod a földet elsovadtan, de amikor leküldjük rá a vizet, megrázkódik és sarjadni kezd. Bizony az, Aki életre keltette azt, Ő életet ad a halottaknak is; bizony Ő mindenre képes}.

[A Világosan Megmagyaráztattott: 39; Q 41:39].
A Magasztos azt is mondja:

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ
بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتَةً كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾﴾

{Mi lebocsátottunk az égből áldott vizet, és általa kerteket sarjasztottunk és az aratás gabonáját, 9 és a magasra növény datolyapálmákat, melyeknek fűrtjei egymás felett sorakoznak, 10 gondoskodásként a szolgáknak; és életre keltettünk általa egy halott földet. Ilyen a feltámadás. 11}
[Qāf:9-11; Q 50:9-11].

Az Utolsó Napban való hithez tartozik: a hit mindabban, ami a halál után történik, úgymint:

(a) A sírbeli megpróbáltatás: azaz a halott kikérdezése eltemetése után az Uráról, a Vallásáról és a Prófétájáról; ekkor Allah megerősíti azokat, akik hisznek, a szilárd szóval, mire ő azt mondja: Az én Uram Allah, a vallásom az Iszlám, a Prófétám pedig Muhammad (Allah áldja meg és adjon neki

örök üdvösséget). Allah pedig tévelygésbe viszi a gonosz bűnösöket, mire a hitetlen azt mondja: Hát, hát, nem tudom. A képmutató vagy a kételkedő pedig azt mondja: Nem tudom, hallottam az embereket mondani valamit, ezért én is azt mondtam.

(b) A sírban lévő büntetés és a sírban történő gyönyör: A zsarnokian bűnösöknek, azaz a képmutatóknak és a hitetleneknek jár a büntetés; azt mondta a Magasztos Allah:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

(...Bárcsak látnád, amikor a bűnös igazságtalanok a haláltusa gyötrelmeiben vannak, és az angyalok kinyújtják feléjük a kezüket, mondván: „Adjátok ki a lelketeket! Ma a megaláztatás büntetését kapjátok azért, mert valótlanúságot állítottatok Allah-ról, és gőgösek voltatok az Ő Jeleivel szemben.) [Lábasjóságok: 93; Q 6:93].

A Magasztos azt mondja a Fáraó népéről:

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ﴾

{A Tűz elé vitetnek reggel és este, és azon a Napon, amikor beáll az Óra: Léptessétek be a Fáraó

népét a legsúlyosabb büntetésbe!} [A Megbocsátó: 46; Q 40:46]

Muszlim közölte a Szahíh-jában, Zayd bin Thábit-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ».

«Ha nem tartanék attól, hogy felhagynátok a temetkezéssel, fohászkodtam volna Allahhoz, hogy engedje nektek hallani a sír gyötrelmeit, amelyet én hallok.» Majd szembe fordult velük és azt mondta:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ».

«Keressétek Allah menedékét a Tűz büntetésétől!» Ők azt mondták: Menedéket keresünk Allahnál a Tűz büntetése előtt, továbbá azt mondta:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

«Kérjétek Allah menedékét a sír büntetése előtt!» Azt mondták: Allah oltalmát keressük a sír büntetése előtt. Azt mondta nekik:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ».

«Keressetek menedéket Allahnál a nyilvánvaló és a rejtett megpróbáltatások előtt!» Mondták: Allahhoz menekülünk a megpróbáltatások előtt,

legyenek azok akár nyilvánvalóak, akár rejtettek. Azt is mondta:

«تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ».

«Keressétek Allah oltalmát a hazug Messiás megpróbáltatása előtt!» Mondták: Allahhoz menekülünk a hazug messiás megpróbáltatása előtt.¹

A sírban lévő gyönyör pedig: az igaz hívőké. A Magasztos Allah azt mondta:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾﴾

(Bizony, azok, akik azt mondták: "A mi Urunk Allah!", majd állhatatosak és egyenesek maradtak, azokhoz leszállnak az angyalok (mondván nekik): "Ne féljeteK és ne szomorkodjatok, és fogadjátok az örömhírt a Paradicsomról, amely nektek megígértetett!) [A Világosan megmagyarázott: 30; Q 41:30].

A Magasztos azt is mondja:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ ﴿٣٧﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٣٨﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٤١﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

¹ Muszlim jegyezte le: A Paradicsom, annak gyönyöre és lakói leírásának könyve, A halott Paradicsombeli vagy Tűzbeli helyének bemutatása, a sír büntetésének bizonyítása és az attól való menedékkérés fejezete, (2867) szám alatt.

﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ﴿فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ ﴿٨٩﴾

(Hát miért nem avatkoztok közbe, amikor a lélek a torokig ér, 83 és ti akkor csak néztek, 84 holott Mi közelebb vagyunk hozzá, mint ti, de ti ezt nem látjátok. 85 Hát akkor, ha nem álltok ítélet alatt, 86 hozzátok azt vissza, ha igazat szóltok! 87 Ha pedig ő a közel állók közül való, 88 akkor nyugalom, illatos öröm és a gyönyörűség kertje vár rá. 89) [A Bekövetkező (az Eljövendő Esemény, Óra):83-89; Q 56:83-89].

Al-Bara' bin 'Ázib-től (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta a hívőről, amikor válaszol a két angyalnak a sírjában:

«يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِبِّهَا، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّةَ بَصَرِهِ».

"Egy szólító szólítani fog az égből: Az én szolgám igazat szólt, terítsetek le neki a Paradicsomból, és öltöztessétek fel őt a Paradicsomból, és nyissatok neki egy kaput a Paradicsomba. Azt mondta: eléri őt annak kellemes szellője és jó illata, és kitágíttatik neki a sírja, ameddig a szeme ellát." Ahmad és Abú

Dáwúd jegyezték le egy hosszú hadíszban¹.

És bizony eltévelyedett egy csoport az elhajlás népéből, akik megtagadták a sír büntetését és gyönyörét, azzal a hamis vélekedéssel, hogy ez nem lehetséges, mivel ellentmond a valóságnak; azt mondták: hiszen ha a halottat felfednék a sírjában, úgy találnák, ahogyan volt, és a sír nem változott meg, sem tágasabbá, sem szűkebbé nem vált.

Ez az állítás hamis és ellentmond a kinyilatkoztatásnak, a józan tapasztalatnak és az értelemnek:

Ami a vallási részt illeti: a sírbeli büntetés és annak jutalmazása valóságát bizonyító szövegek már elhangzottak.

És Szahíh al-Bukhárí-ban, Ibn ʿAbbász (Allah legyen elégedett kettejükkel) hadísza szerint, ő mondta: "A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) kijött Medina egyik kertjéből; és hallotta két ember hangját, akik büntetésben részesülnek a sírjaikban" és említette a hadísz, amelyben ez áll:

«أَنَّ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبُؤْلِ».

"Az egyikük nem óvakodott a vizelettől." Egy másik verzióban:

¹ Abú Dáwúd jegyezte le: Kitáb as-Szunna, A sírbeli kikérdezés és a sírbüntetés fejezete, 4753. szám, és Ahmad: Musznad al-Kúfiyyín, al-Bará' ibn ʿÁzib hadísza, 18534. szám.

«مِنْ بَوْلٍ».

"A vizeletéből."

«وَأَنَّ الْآخَرَ كَانَ يَمِثِّي بِالنَّمِيمَةِ».

«és hogy a másik rágalmat terjesztett»;
Továbbá, Muszlim egyik hagyományozása szerint:

«لَا يَسْتَنْزُهُ مِنَ الْبَوْلِ».

"Nem óvakodik a vizelettől."¹

Ami az érzékelést illeti: az alvó álmában azt látja, hogy egy tágas és kellemes helyen van, amelyben gyönyörködik, vagy egy szűk és nyomasztó helyen, amelytől szenved, és olykor előfordul, hogy felébred a látottak miatt; mindazonáltal ő az ágyán van a szobájában, abban az állapotában, és az alvás a halál testvére; ezért nevezte el azt a Magasztos Allah: (halálnak); a Magasztos Szava:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

{Allah ragadja el a lelkeket azok halálakor. És (azt is,) amelyik még nem halt meg, azt (is) álmában (elragadja). És visszatartja azt, amelynek eldöntötte a halálát és elengedi a másikat egy megszabott határidőig...} [A Csapatok: 42; Q 39:42]

Ami pedig az értelmet illeti: az alvó álmában

¹ Al-Bukhári közölte a Kitáb al-wudú' című fejezetben, az A vizelet lemosása című alfejezetben, (215) szám alatt.

láthatja a valóságnak megfelelő igaz látomást, és meglehet, hogy látja a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a saját alakjában, és aki őt a saját alakjában látja, az, bizony, valóban őt látta. Mindazonáltal az alvó a szobájában, az ágyán van, távol attól, amit látott. Ha ez lehetséges a földi lét dolgaiban, hát akkor nem lenne-e lehetséges a Túlvilág dolgaiban?

Ami pedig azt illeti, hogy hamis állításukban arra támaszkodnak, hogy ha a halottat feltárnák a sírjában, akkor ugyanúgy találnák, ahogy volt, és a sír sem tágasabbá, sem szűkebbé nem vált; a válasz erre több szempontból is megadható, ezek közül:

Az első: nem megengedett a Vallás tanításával szembeszegülni olyan alaptalan kételyekkel, amelyeknek alaptalanságát az ellentmondó is belátná, ha kellőképpen elgondolkodna a Vallás tanításán; ahogyan mondták:

És mily sokan hibáztatnak egy helyes mondást
És a romlása a téves felfogásból fakad.

A második: a Barzakh (szó szerinti jelentése: akadály) állapotai a láthatatlan dolgai közé tartoznak, amelyeket az érzékelés nem foghat fel; ha pedig az érzékelés által felfoghatóak lennének, akkor elveszne a láthatatlanban való hit haszna, és a láthatatlanban hívők és a tagadók egyenlővé válnának annak elfogadásában.

A harmadik: hogy a büntetést és a gyönyört,

valamint a sír tágasságát és szűkösségét; azt csupán az elhunyt érzékeli, senki más. Ez olyan, mint amikor az alvó álmában azt látja, hogy egy szűk, félelmetes helyen van, vagy egy tágas, kellemes helyen, miközben a körülötte lévő ezt nem látja, és nem is érzi. Bizony, a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) eljött az Isteni Sugallat, miközben a Társai között volt; ő hallotta a Sugallatot, a Társak azonban nem. Olykor pedig az Angyal egy férfi képében jelent meg neki és beszélt hozzá, de a Társak nem látták az Angyalt, és nem is hallották őt.

A negyedik: A teremtmények felfogása korlátozott, és csak azt képesek felfogni, amire a Magasztos Allah képessé tette őket; nem lehetséges számukra, hogy minden létezőt felfogjanak. A hét ég, a Föld, és mindaz, ami bennük van, és minden dolog valóságos dicsőítéssel magasztalja Allahot, amit a Magasztos Allah időnként hallhatóvá tesz teremtményei közül annak, akinek akarja, ennek ellenére Ő rejtve van előlünk. Erről mondja a Magasztos Allah:

﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

{Dicsőíti Őt a hét ég és a föld, és mindaz, ami és aki azokban van. És nincs semmi, ami ne zengene az Ő dicséretét; azonban ti nem fogjátok fel az ő

dicsőítésüket...} [Az Éjszakai Utazás: 44; Q 17:44]. És így a sátánok és a dzsinnek járnak-kelnek a földön oda és vissza. És a dzsinnek eljöttek Allah Küldöttéhez (Allah áldja meg és adjon Neki örök üdvösséget), és hallgatták a recitálását, és csendben figyeltek, és visszatértek a népükhöz intőkként. És mindezzel együtt, ők el vannak rejtve előlünk. És erről mondja a Magasztos Allah:

﴿يَبْنَىٰٓ عَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٔتِهِمَا ۚ اِنَّهٗ يَرٰلَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٧﴾

(Ó, Ádám fiai! Ne vezessen kísértésbe benneteket a Sátán, ahogyan távozásra kényszerítette ős-szüleiteket a Paradicsomból, levetve róluk öltözküket, hogy megmutassa nekik a szemérmüket. Bizony ő és törzse látnak benneteket onnan, ahonnan ti nem látjátok őket. Mi a sátánokat azok pártfogóivá tettük, akik nem hisznek.) [A Magaslatok: 27; Q 7:27]. És ha a teremtmények nem érzékelnek és nem fognak fel minden létező dolgot; akkor nem megengedett, hogy tagadják a láthatatlan megalapozott dolgait, amelyeket nem érzékeltek.

Hit az Isteni Elrendelésben

Az Isteni Elrendelés (Qadar): a Magasztos Allah elrendelése és visszavonhatatlan döntése a

teremtményekre vonatkozóan, annak megfelelően, amit öröktől fogva Tudott róluk, és ami Bölcsessége szerint való.

Az Isteni Elrendelésben való hit négy dolgot tartalmaz:

Az első: Hit abban, hogy a Magasztos Allah mindent tud, összességében és részleteiben, öröktől fogva és örök időnkig, legyen szó akár az Ő cselekedeteiről, vagy az emberek cselekedeteiről.

A második: Hit abban, hogy Allah, a Magasztos, ezt megírta a Jól Őrzött Táblán, és e két dologról mondja Allah, a Magasztos:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

(Talán nem tudod, hogy Allah tudja azt, ami az égben van és azt is, ami a földön van? Bizony ez egy Írásban van! Ez bizony Allah számára könnyű.)

[A Zarándoklat:70; Q 22:70].

Muszlim Szahíh-jában °Abdullah bin °Amr bin al-°Ász-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel), aki mondta: Hallottam Allah Küldöttét (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), amint mondja:

«كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

"Allah megírta a teremtettek sorsát, ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az Egeket

és a földet"¹.

A harmadik: Hit abban, hogy minden létező csakis a Magasztos Allah akarata által létezhet, legyen szó akár az Ő cselekedetéről, akár a teremtmények cselekedetéről. A Magasztos Allah mondja az Ő cselekedetével kapcsolatban:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...﴾

(És a te Urad azt teremti meg, amit akar, és választ ...) [A Történet: 68; Q 28:68]. És még azt is mondja:

﴿...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

(...És Allah azt tesz, amit akar.) [Ábrahám: 27; Q 14:27] És még azt is mondja:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...﴾

(Ő az, Aki úgy formál meg benneteket az anyaméhekben, ahogyan Ő akarja...) [Imrán Nemzetsége: 6; Q 3:6] És a Magasztos Szava a teremtmények cselekedetét illetően:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَبْتُمُوهُمْ...﴾

(...Ha Allah úgy akarta volna, rátok bocsátotta volna őket (hatalmat adva nekik felettetek), és harcoltak volna ellenetek.) [A Nők: 90; Q 4:90] És még azt is mondja:

¹ Muszlim jegyezte le: Az Elrendelés Könyve, Ádám és Mózes (béke legyen mindkettőjükkel) vitája fejezet, (2653) szám alatt.

﴿...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

(...Ám ha az Urad úgy akarta volna, nem tették volna; hagyd hát őket és azt, amit koholnak.) [Lábasjóságok: 112; Q 6:112].

A negyedik: Hit abban, hogy minden létező a Magasztos Allah teremtménye, lényegükben, tulajdonságaikban és mozdulataikban; ahogyan a Magasztos Allah mondja:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٦﴾﴾

(Allah mindennek a Teremtője és Ő mindennek a Felvigyázója.) [A Csapatok:62; Q 39:62] És mondja a Magasztos:

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

(...és megteremtett mindent, és pontos mértéket szabott neki.) [Al-Furqān: 2; Q 25:2]. Azt mondja Prófétájáról, Ábrahámról (áldás és béke legyen vele), hogy így szólt a népéhez:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾﴾

(És Allah teremtett meg benneteket és azt is, amit tesztek.) [A Sorba Rendeződők:96; Q 37:96].

És a Hit az Isteni Elrendelésben – ahogyan azt leírtuk – nem áll ellentétben azzal, hogy az embernek akarata van a szabadon választott cselekedeteiben, és képességgel rendelkezik azok felett; hiszen az iszlám Törvény és a valóság

eggyaránt bizonyítékul szolgálnak erre.

Ami a Sariát (Šarī'a) illeti: a Magasságos Allah azt mondja az emberi akaratról:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾

(...Aki akar, az Urához visszatérő utat választ.)
[A Hír: 39; Q 78:39] És még azt is mondja:

﴿...فَاتَّبِعُوا حَرَكَتَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ...﴾

(Közeledjetek a ti vetésetekhez úgy, ahogyan szeretnétek...) [A Tehén:223; Q 2:223]. A képességről pedig azt mondja:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

(Féljétek hát Allahot, amennyire képesek vagytok, és (figyelmesen) hallgassatok, és engedelmeskedjétek!...) [A Kölcsönös Rászedés:16; Q 64:16]. És még azt is mondja:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾

{Allah nem terhel meg egyetlen lelket sem [súlyosabb teherrel], mint aminek elviselésére az képes. Mindenkinek az jár (jóként) amiért megdolgozott (megszerzett), és az íratik fel ellene, amit megszerzett...} [A Tehén: 286; Q 2:286].

Ami pedig az érzékelhető valóságot illeti: minden ember tudja, hogy rendelkezik akarattal és képességgel, amelyekkel cselekszik és amelyekkel (a cselekvéstől) tartózkodik, és különbséget tesz

aközött, ami az ő akaratából történik, mint például a járás, és aközött, ami akaratán kívül történik, mint például a remegés. Ám az ember akarata és képessége a Magasztos Allah akarata és képessége által történnek meg; a Magasztos Allah szavai szerint:

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(٢٨)

(Azoknak, akik az Egyenes Úton akarnak járni (közületek) 28. Ám ti csak akkor akarhatjátok, ha úgy akarja Allah, a világok Ura 29.) [A (Nap) Felgöngyölítése: 28-29; Q 81:28-29] Mivel a világmindenség egésze Allah, a Magasztos birodalma, ezért az Ő birodalmában semmi sem történik az Ő tudása és akarata nélkül.

És a hit az Isteni Elrendelésben - ahogyan azt leírtuk - nem ad a szolgának mentséget az elhagyott kötelezettségekre, vagy az elkövetett engedetlenségekre. Ennek alapján az erre való hivatkozása több szempontból is érvénytelen:

Az első: a Magasztos Szava:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسَنَا ۚ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾^(٢٩)

(A társítók azt fogják mondani: "Ha Allah akarta volna, nem társítottunk volna mi, sem apáink, és nem tiltottunk volna meg semmit." Így tagadtak

azok is, akik előttük éltek, mígnem megízlelték a Mi büntetésünket. Mondd: "Van-e nálatok valami tudás, hogy előhozzátok azt nekünk? Ti nem követtétek mást, csak a vélekedést, és ti csupán találgattok. 148) [Lábasjóságok:148; Q 6:148] Ha lett volna érvük az Elrendelésre, nem ízleltette volna meg velük Allah az Ő büntetését.

A második: a Magasztos Szava:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (165)

(Küldöttek, akik örömhír hozókként és intókként jöttek, hogy az embereknek ne lehessen Allahhal szemben érvük a küldöttek után. Allah a Hatalmas, a Bölcs.) [A Nők: 165; Q 4:165] Ha az Elrendelés érv lenne az ellenszegülők számára, akkor a Küldöttek elküldése sem szüntetné meg ezt az érvet; hiszen az ellenszegülés az ő elküldésük után is a Magasztos Allah Elrendelése szerint történik.

A harmadik: amit al-Bukhári és Muszlim jegyzett fel - a megfogalmazás al-Bukhárié - 'Ali bin Abi Tálib-tól (Allah legyen elégedett vele), miszerint a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ».

"Közületek mindenkinek megíratott a helye,

vagy a Tűzben, vagy a Paradicsomban." A nép közül egy férfi mondta: Ne hagyatkozzunk-e erre (a tényre), ó, Allah Küldötte? Erre ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«لَا، اَعْمَلُوا فُكْلٌ مُيسَّرٌ».

„Nem! Cselekedjetek, hiszen mindenki számára megkönnyítettett (az, amire teremtetett).” Majd recitálta:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾

(Az pedig, aki ad és istenfélő.) [Az Éjszaka:5; Q 92:5]. Muszlim egyik megszövegezése szerint:

«فُكْلٌ مُيسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

„Mindenkinek megkönnyítettetik az, amire teremtetett.”¹ A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolja a cselekvést, és megtiltja az Elrendelésre (qadar) való hagyatkozást.

A negyedik: A Magasztos Allah parancsot adott a szolgának és tilalmat szabott neki, és nem rótt ki rá többet, mint amire képes; ahogyan a Magasztos mondja:

¹ Al-Bukhári közölte az Elrendelés című fejezetben, az „És Allah parancsa elrendeltetett végzés” című alfejezetben, (6605) szám alatt. És Muszlim az Elrendelés című fejezetben, az Ember teremtésének módja az anyja méhében, valamint ellátásának, élettartamának, cselekedetének, boldogtalanságának és boldogságának feljegyzése című alfejezetben, (2647) szám alatt.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

(Féljétek hát Allahot, amennyire képesek vagytok, és (figyelmesen) hallgassatok, és engedelmesskedjétek...) [A Kölcsönös Rászedés:16; Q 64:16]. És még azt is mondja:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

{Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes...} [A Tehén:286; Q 2:286] Ha a hívő szolga kényszerítve lenne egy cselekedetre, akkor olyasmire lenne kötelezve, ami alól nem tudja kivonni magát, ez pedig érvénytelen; ezért ha engedetlenséget követ el tudatlanságból, feledékenységből vagy kényszer hatása alatt, nem száll rá bűn, mivel ő felmentésben részesül.

Az ötödik: a Magasztos Allah elrendelése egy rejtett titok, amely csak az elrendelt dolog megtörténte után válik ismertté; az ember akarata pedig megelőzi a tettet, így a tetre irányuló akarata nem Allah elrendelésének tudásán alapul. Ekkor tehát érvényét veszti az elrendelésre való hivatkozása, hiszen az embernek nem lehet érve olyasmivel kapcsolatban, amit nem ismer.

A hatodik - Azt látjuk, hogy az ember a földi életének dolgaiban ragaszkodik ahhoz, ami a javára válik, amíg el nem éri azt, és nem fordul el attól olyasmi felé, ami nem a javára válik, aztán pedig az elfordulása miatt az elrendeltetésre hivatkozik;

akkor miért fordul el attól, ami a vallása dolgaiban a hasznára válik, olyasmi felé, ami a kárára van, majd az elrendeltetésre hivatkozik? Vajon a két ügy nem egy és ugyanaz?

Íme egy ezt szemléltető példa:

Ha az ember előtt két út állna: az egyik egy olyan országba vezet, amely tele van káosszal, mint: gyilkosság, fosztogatás, a becsület meggyalázása, félelem és éhség. A másik pedig egy olyan országba vezet, amelyben teljes a rend, szilárd a biztonság, bőszeges a megélhetés, és tiszteletben tartják az életet, a becsületet és a vagyont. Melyik utat választaná?

Ő a második utat fogja követni, amely a rend és a biztonság országába vezet, és egyetlen épeszű ember számára sem lehetséges soha, hogy a káosz és a félelem országának útját kövesse, és al-Qadara (az Isteni Elrendelésre) hivatkozzon. Miért választja hát a Túlvilág dolgában a Tűzbe vezető utat a Paradicsomba vezető helyett, és hivatkozik az elrendelésre?

Egy másik példa: látjuk, hogy a betegnek gyógyszerert rendelnek, ő pedig megissza azt, noha lelke nem kívánja; és eltiltják az ételtől, amely árt neki, ő pedig elhagyja azt, noha lelke kívánja. Mindezt a gyógyulás és az épség keresése végett teszi, és nem lehetséges, hogy tartózkodjon a gyógyszer bevételétől, vagy megegye az ártalmas

ételt, és az Elrendelésre hivatkozzon. Akkor miért hagyja el az ember azt, amit Allah és az Ő Küldötte megparancsolt, vagy teszi azt, amit Allah és az Ő Küldötte megtiltott, majd pedig az Isteni Elrendelésre hivatkozik?

A hetedik: Az, aki az eleve elrendelésre hivatkozik azokra a kötelezettségekre, amelyeket elhagyott, vagy azokra a bűnökre, amelyeket elkövetett, ha valaki ellene vétkezne, elvonná a vagyonát, vagy megsértené a sérthetetlenségét, majd az eleve elrendelésre hivatkozna, és azt mondaná: „Ne hibáztass engem, hiszen a vétkem a Magasztos Allah eleve elrendelése szerint történt” – nem fogadná el az érvelését. Miként lehetséges, hogy valaki nem fogadja el a sorsra (al-Qadar) való hivatkozást mások őellene elkövetett támadásában, miközben a maga számára hivatkozik rá a Magasztos Allah joga megszégésével?

Említik, hogy a Hívők Fejedelme, ‘Umár ibn al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) elé egy tolvajt vittek, aki kiérdemelte a kéz levágását; Ő pedig elrendelte a keze levágását. Az pedig mondta: Várj, ó, Hívők Fejedelme! Én csupán Allah elrendelése szerint loptam. ‘Umár erre azt mondta: És mi is csupán Allah elrendelése szerint vágjuk le.

Az Isteni Elrendelésben való hitnek nagyszerű gyümölcsei vannak, közülük:

Az első: a Magasztos Allahra való hagyatkozás az

okok felhasználásakor, úgy, hogy a ráhagyatkozás nem magára az okra irányul; mert minden dolog a Magasztos Allah elrendeléséből van.

A második: hogy az ember ne legyen eltelve magával, amikor eléri a célját; hiszen annak elérése a Magasztos Allah kegyelme, Aki elrendelte a jószághoz és a sikerhez vezető okokat és lehetőségeket. Az önteltsége pedig elfeledteti vele, hogy hálát adjon ezért a kegyelemért.

A harmadik: A lelki béke és nyugalom azzal szemben, ami a Magasztos Allah elrendeléseiből történik vele; így nem nyugtalankodik egy szeretett dolog elvesztése, vagy egy kellemetlen dolog bekövetkezése miatt; hiszen ez Allah Elrendelése alapján történik, Akié az egek és a föld feletti uralom, és ez elkerülhetetlenül bekövetkezik. És erről mondja a Magasztos Allah:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾﴾

{Egyetlen csapás sem éri a földet és titeket sem, csak úgy, hogy az Írásban van, még mielőtt megteremtettük volna azokat. Ez bizony könnyű Allah-nak 22 Azért, hogy ne keseregjetez amiatt, ami elkerült benneteket és ne örvendezzetek annak, ami elért benneteket. Allah nem szereti az öntelt büszkélkedőket 23} [A Vas: 22-23; Q 57:22-

23], A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

"Milyen csodálatos is a hívő helyzete; minden helyzete jó! Ez senki másnak nem jár, csak a hívőnek. Ha jólét éri, hálát ad, és ez jó neki. Ha rossz éri, állhatatos türelemmel viseli, és ez jó neki."¹

Az elrendelés kérdésében pedig két csoport tévelyedett el:

Az egyik: a dzsabrijja, akik azt vallották: a szolga kényszerítve van a cselekedetére, és nem rendelkezik abban és azzal kapcsolatban sem akarattal, sem képességgel.

A második: A Qadarijja, akik azt mondták: Az ember független a cselekedetében, az akaratában és a képességében, és a Magasztos Allah Akaratának és Képességének nincs arra hatása.

Az első csoport (a Dzsabrijja) visszautasítása a Saría és a tapasztalt valóság alapján:

Ami az Isteni Törvényt illeti: a Magasztos Allah megerősítette az ember számára az akaratot és a szándékot, és a cselekedetet neki tulajdonította; ahogyan a Magasztos mondja:

¹ Muszlim közli: az al-Zuhd wa-r-Raqá'iq könyve, „A hívő minden ügye jó” fejezet, (2999) szám alatt.

﴿...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...﴾

{...közületek vannak, akik az e világi életet akarják és közületek vannak, akik a Túlvilágot akarják...} [Imrán Nemzetsége: 152; Q 3:152]. A Magasztos azt is mondja:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...﴾

(És mondd: Az Igazság a ti Uratoktól van, aki tehát akarja, higgyen, és aki akarja, legyen hitetlen. Bizony, Mi a bűnösöknek olyan Tűzet készítettünk elő, amelynek tűz-sátrai körülveszi őket...) [A Barlang:29; Q 18:29]. A Magasztos azt is mondja:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٦٦﴾﴾

{Aki jóra való módon cselekszik, az magának teszi azt. Ám, aki rosszat követ el, az (is) maga ellen teszi azt. A te Urad nem igazságtalan a hívó szolgálakkal.}

[A Világosan megmagyarázatott: 46; Q 41:46].

Ami pedig a tapasztalt valóságot illeti: bizony minden ember tudja a különbséget a választása szerinti cselekedetei, amelyeket saját akaratából hajt végre – mint az evés, az ivás, az adás és a vétel –, és aközött, ami akaratán kívül történik vele – mint a láztól való reszketés vagy a tetőről való leesés. Az első esetben az ember szabadon választva, saját akaratából és kényszer nélkül

cselekszik, míg a másodikban nem ő választ, és nem is akarja azt, ami vele történik.

A második csoport (al-Qadariyyah) cáfolata a Kinyilatkoztatás és az értelem alapján:

A Sarí'ca szerint: Allah, a Magasságos mindennek a Teremtője, és minden az Ő akarata szerint történik. Allah, a Magasságos kijelentette Könyvében, hogy a szolgák cselekedetei az Ő akarata szerint történnek, és a Magasságos mondja:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ أَخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

(...És ha Allah úgy akarta volna, nem harcoltak volna egymással azok, akik utánuk jöttek, miután eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékok. Azonban vita támadt közöttük. Voltak közöttük, akik hittek, és voltak, akik hitetlenek lettek. És ha Allah úgy akarta volna, nem harcoltak volna egymással. Azonban Allah azt tesz, amit akar.) [A Tehén:253; Q 2:253]. A Magasztos azt is mondja:

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ (٣١)

(És ha akartuk volna, minden léleknek megadtuk volna az útmutatását. De a Szó Tőlem valóra vált: Bizony megtöltöm a Poklot dzsinnekkal és emberekkel, mindnyájukkal.)

[A Leborulás: 13; Q 32:13]

Ami az észbeli érvelést illeti: az egész mindenség Allah, a Magasztos tulajdona, és az ember része ennek a mindenségnek; tehát ő is Allah, a Magasztos tulajdona, és a birtokolt nem rendelkezhet a Birtokos tulajdona felett, csakis az Ő Engedélyével és Akaratával.

Az Iszlám hitvallásának célkitűzései

A cél (nyelvi értelemben): a kitűzött célpont, amelyre céloznak és lőnek, és minden, ami szándékolt, aminek elérése kitűzött cél.

Az Iszlám hitvallásának célkitűzései: a nemes szándékai és céljai, amelyek a hozzá való ragaszkodásból következnek. Ezek számosak és változatosak, közülük:

Elsőként: A szándék és az istenszolgálat (al-ʿibāda: egy gyűjtőfogalom, mindannak, amit: Allah megparancsol és amivel elégedett; és mindazon cselekedetek összessége, amelyek által a Magasztos Allahot szolgálja a hívő) és az imádat őszintesége, kizárólag a Magasztos Allah iránt; mert Ő a Teremtő, nincs Neki társa, ezért kötelező, hogy a cél és az imádat egyedül Neki szóljon.

A második: Az értelem és a gondolkodás felszabadítása attól a kaotikus zűrzavartól, amely abból fakad, hogy a szív mentes ettől a hitvallástól; mivel akinek a szíve mentes ettől, annak vagy üres a szíve minden hitvallástól és csupán az

érzékelhető anyagot imádja, vagy a hitvallások tévelygéseiben és a babonákban tévelyeg.

A harmadik: A lelki és gondolati béke. A lélekben nincs nyugtalanság, sem a gondolatokban zűrzavar; hiszen ez a hitvallás összeköti a hívőt a Teremtőjével. Így megelégszik Vele, mint Gondviselő Úrral és Uralkodó Törvényhozóval; a szíve megnyugszik az Ő Elrendelésében, és örömmel fogadja el az Iszlámot; így nem is keres helyette mást.

Negyedszer: A szándék és a cselekedet tisztasága és mentessége az elhajlástól a Magasztos Allah imádatában, vagy a teremtményekkel való bánásmódban; mivel alapjai közé tartozik a Hit a Küldöttekben, amely magában foglalja az ő, szándékában és cselekedetében tiszta útjuk követését.

Ötödször: A határozottság és a komolyság a dolgokban, oly módon, hogy egyetlen lehetőséget sem szalaszt el a jó cselekedetre, hanem megragadja azt a jutalom reményében; és ha bűn elkövetésének helyét látja, eltávolodik tőle, a büntetéstől való félelmében; mert annak alapjai közé tartozik a Feltámadásba és a cselekedetekért járó viszonzásba vetett hit.

A Magasságos Allah mondja:

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾﴾

(Mindenkinek megvannak a fokozatai aszerint, amit cselekedtek. És a te Urad nem figyelmetlen azzal kapcsolatban, amit cselekszenek.) [Lábasjóságok: 132; Q 6:132] A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig a következő szavaival buzdított erre a célra:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَضَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنْ (لَوْ) تَفْتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».

Az erős hívő jobb és kedvesebb Allah-nál, mint a gyenge hívő, ám mindkettőben is van jó. Ahhoz ragaszkodj, ami hasznos a számodra! Allah-hoz menekülj segítségért! És ne érezd magad tehetetlennek! Ha valami (csapás) ér el téged, ne mondd: Ó, ha így meg úgy tettem volna, akkor ez meg az lett volna! Ám mondd: Ez Allah rendelése! Amit Ő akar, azt megteszi. Bizony a "ha" szócska ajtót nyit és utat enged a sátán ténykedésének. Muszlim jegyezte le¹.

Hatodszor: egy erős közösség kialakítása, amely minden drágát és olcsót feláldoz vallása megszilárdításáért és alappilléreinek megerősítéséért, nem törődve azzal, ami ezen az

¹ Muszlim jegyezte le, az Elrendelés Könyve című fejezetben, a Parancs az erőre, a tehetetlenség elhagyása, a segítségkérés Allahtól és a sorsdöntések Allahra bízása című alfejezetben, (2664) szám alatt.

úton éri. És erről mondja a Magasztos Allah:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٥٥﴾﴾

(Bizony az igazhívók azok, akik hisznek Allahban és az Ő Küldöttében, aztán nem kételkednek, ám harcolnak javaikkal és saját testükkel Allah Útján. Ők az őszintén igazak.)

[A Szobák:15; Q 49:15].

A hetedik: A földi lét és a Túlvilág boldogságának elérése az egyének és a közösségek helyrehozatala által, valamint a jutalom és a megtiszteltetések elnyerése. Erről mondja a Magasztos Allah:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾

(Aki jótetteket cselekedett, akár férfi, akár nő és mindeközben hívő, azt a jó élettel fogjuk jutalmazni. És Mi a legjobb tetteik szerint fogjuk jutalmazni őket.) [A Méhek: 97; Q 16:97]

Ezek az Iszlám Hitvallás pár gondolatban összegyűjtött célkitűzései. Kérjük a Magasztos Allahot, hogy valósítsa meg azokat számunkra, és minden muszlim számára; Ő a Bőkezű és Nagylelkű, és Hála és köszönet legyen Allahnak, a Világok Urának.

Allah áldja meg és adjon örök üdvösséget a mi
Prófétánknak, Muhammad-nak, háznépének és
minden Társának.

Befejeződött szerzője tollából.

Muhammad asz-Szálíh al-Uthaymín

Index

Rövid, áttekintő ismertetés az Iszlám Hitvallásról.....	2
Bevezetés	2
Az Iszlám Vallása	4
Az Iszlám Pillérei	10
Az Iszlám hitvallás alapjai	15
A Magasztos Allah-ban való Hit	16
Hit az Angyalokban.....	37
Hit a Könyvekben	44
Hit a Küldöttekben.....	46
Hit az Utolsó Napban	56
Hit az Isteni Elrendelésben	80
Az Iszlám hitvallásának célkitűzései	95

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

